

ДІЛО

Виходить щоденно рано.

**РЕДАКЦІЯ
И АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10., II. поз.
Конто вочт. шад. 143 322.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Нач. Редактор приймає
від 10—11 год. передпол.
Рукописи
редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно в краю 2500 Мп.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 10 фр.,
Італії 10 лір, Німеччині 3 Мп.
п. марок, Швейцарії 5 шв.
фр., Чехословаччині 30 ч. ко-
рон, Румунії 50 л.й. Бель-
гарії 50 франк, Австрії 3 000
мп. Зміна адреси 1 00 мп.

В справі оголошень
звертатися до Адмі-
ністрації.
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
100 Мп.

Видав: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: ФЕДЬ ФЕДОРЦІВ.

Львів, 5. жовтня 1922.

Від кількох днів є „Брилізм“ ми свідками затяжної війни між редактором „Кур'єра львівського“ п. В. Ямпольским і одним з польських „суверенів“ п. Яном Брилем. „Кур'єр львівський“, станиця польського людського сторонництва, популярно названого „Паскопастами“, розійшовся з найфукальшим, найметкішим, найрадикальним діячем свого загрибшого, ненаситного табору. „Кур'єр львівський“, колишня трибуна лібералізму, поступу, широкої демократії, оборонець національної й соціальної справедливості, орган, якого сторінки запліднював своїм „золотим мозком“ Іван Франко і його товариш Мих. Павлик, в останніх літах зійшов до ряду неварного підбрехача „кресових“ діячів, промощуючи шлях польській колонізації і військовому „осадництву“ на західно-українських землях. Який „кресовий“ націоналізм, підтримка всяких політичних формалів, поборювання українських вільних змагань, ось прикмети цього органу „Паста“.

Відбудова польської держави і захоплення нею під всякими видами західно-українських земель, загальна суматоха, покликання до керми „людових“ ватажків, віддання до їхньої розпорядимості величезних матеріальних засобів, протекційна партійна система, погоня за грішми, за майном, за багатствами, неперемінність в засобах, гефештарство в лісових підприємствах, торг „кресовою“ землею — все це тяжко відбилося на моральній рівні польського громадянства взагалі, а партії п. Вітоса і тов. спеціально.

Через польську пресу вже від довшого часу переливаються мутні буруни всякого гною, спливають по іменах осіб, що займають в польському громадянстві поважні позиції, що є ілюмінаторами сучасної хвилі. Об наші вуха постійно відбиваються прецікаві „афери“, брудні, темні, огидні.

Ми звичайно рідко звертали на це все увагу. Не нашого поля баче. Нехай гангрена зідає польську суспільність, нехай з'являються новітні Скарги, нехай витікають моральний занепад, нехай вакликають до поправки і покути.

Однак прийшла хвиля, коли нам слід перестерегти наше громадянство перед заразою, перед гангrenoю, що капля по каплі висікає в наш організм і може його затроїти, може захитати моральною величиною нашого народу.

Не можемо забувати, що „Рідний Край“, який мав здеправувати наше громадянство, засновано в р. 1920 за прем'єрства Вітоса, що цей експост мав становити п'ястівську експозитуру серед галицького українського селянства. Його метою було

здеправувати поодинокі одиниці, заабити деяких селян приманою особистих вигід, матеріальних користей, зогидити інтелігенцію, відділити її від народньої маси і опісля ту масу загорнути в свій сак, запрягти у свій державний віз Здоровий інстинкт нашого селянства відкинув отруту. Всі заходи з великим накладом грошей, вся нікчемна робота найманих формалів, всі рептильки і їх клевети, наклепи, депутації, всі ці затроїні стріли відбилися від морально сталеві стіни нашого свідомого загалу. Хитра, підступна деморалізаційна акція людюців повернулася в нівець.

Та деморалізатор не дав за виграну. Коли наше селянство з огидою відвернулося від рептильок і політичних формалів, людюці самі взялися за роботу. Власне поборюваний „Кур'єр-ом“ п. Ян Бриль залюбки розбивався і розбивається по Сх. Галичині, щоби замотилити наше селянство. П. Бриль і його подібні нацьковують проти дворів, проти земельних власників, зв'язують нби то ідентичні інтереси наших селян з інтересами польських кольтоністів, заманюють в свій табір обіцянками матеріальної доброти здеправовані осібники. Є це зараза, котра може вдертися в наш організм.

Тепер, коли тріс чирах, що розцвів на гнилом тілі „кресових“ людюців, коли один з людючих „ідеологів“ прорвав греблю, за якою капалося перетинило в „Кур'єр-овім“ ставі бологи, ми з острахом побачили, що цього розкладу, названого „брилізмом“, не слід легковажити.

П. Ямпольскі, отже знаючий чоловік, бож сам член людючого середовища, характеризує „Брилізм“ отсими словами: „Брилізм“ — то варварство, огида, гниль, гефешт, погорда і ненависть до культури, то гієна, корупція, безхарактерність, безличність, брутальність.

Не будемо вдаватися в дальший розгляд цього тривожного звіща. Хочемо тільки побіжно звернути увагу на це бологи, на що кляо-аку, що докола себе затроїє повітря заразливими випарами. Звістка, що в Станіславівщині кількох наших селян витягнуто до польської людючої партії, є тривожною пересторогою. Наша увага повинна бути звернена на те, аби за всяку ціну відділити, відсепарувати наш здоровий народний організм від цих випарів. Поминаймо всі інші далекосяглі причини правдо державного характеру, бо колиб вони навіть не існували, то поступати громадської моралі і етики є для нас невідкличним імперативом під тим оглядом. Вже не політичні, а просто причини громадсько-санітарного характеру вимагають від нас уваги і добайливості в напрямі поставлення забори „брилізмови“, себ то розкладовій акції польських людюців.

Пполк. Федорович не бажаючи щоби задля него відрочено розправу Федака й тов. зрезигнував з домагання, щоби його розправа

відбулася в цьому місяці, погоджуючись з тим, що президент суду визначив його розправу на день 9. падолиста ц. р.

Процес С. Федака і тов.

Обжалованим Стефанови Федакowi і тов. та їх оборонцям розпочато доручувати зв'язання на головну розправу на день 23. жовтня 1922. год. 9-та рано. Зв'язання доручено всім 13 обжалованим. Розправу має вести п. Маєр, розуміється, якщо не захоріє. До каденції присяглих суддів, перед якою відбудеться розправа, входять слідуєчі особи:

1) Чиж Лев, 2) Болупкі Ян, 3) д-р Зальцберг Макс, 4) д-р Бурстні Теофіл, 5) Кжиштофовіч Генрик, 6) Флекер Лев Жигмонт, 7) Фішлер Маврикій, 8) Бонтон Блажей, син Павла, 9) Незгода Юзеф, 10) Вельпель Филип, 11) Фріш Маєр, 12) Кох Филип, 13) Лерскі Владислав, 14) Чеховіч Людвік, 15) Бравм Людвік, 16) Карлс Давид Мойсей, 17) Бартош Артур, 18) Коблер Бернгард, 19) д-р Боровіч Юзеф, 20) Гембажевскі Домінік, 21) Кулаков-

скі Броніслав, 22) Гольдман Артур, 23) д-р Гуллес Давид, 24) Червінскі Владислав, 25) Зідман Мойсей, 26) Хмелевскі Густав Еміль, 27) Бенган Рудольф, 28) Махальскі Кароль, 29) Шпіля Кароль, 30) д-р Ляндсберг Юда Віктор, 31) Чоп Адольф, 32) Ландес Йосиф, 33) Равхбергер Самуель, 34) Відервальд Рішарт, 35) Дудайнскі Марцін, 36) Ейнайглер Кароль, — заступниками є:

1) д-р Горвіч Гутман, 2) д-р Бомбах Ізидор, 3) д-р Юнгерман Мендель, 4) Шаль Вольф Герман, 5) д-р Любачевскі Збігнев Ян, 6) д-р Кусер Леон, 7) д-р Ясініш Вол., 8) Плоньскі Станіслав, 9) Гайдерер Ігнаці.

При вмілі адреси просять не забувати подати і поперед- му свою адресу.

Велика Україна.

Призначення Фрунзе.

Фрунзе, командуючий совітською армією на Україні, обраний заступником голови українського совнаркому.

Арешти духовенства.

В Катеринославі, як повідомляє совітське радіо, переведені великі арешти духовенства в наслідок викриття контрреволюційної організації, яка використовувала для пропаганди церкву.

Телеграфічні сполучення совітської України з Польщею.

Рівночасно з встановленням зв'язничої комунікації совітської України з Польщею, яка проектується в найближчому часі, є проєкт встановити безпосереднє телеграфічне сполучення України з Польщею. Сполучення має бути переведене через Підволочиска і Львів. Підготовчі роботи з польського боку мають бути закінчені на 15. жовтня.

Галицькі відносини.

Як судили Коритка?

Дня 30. вересня перед наглим судом в Перемишлі відбулася розправа проти Миколи Коритка, обжалованого за злочин підпалу. Ця розправа будила велике зацікавлення, бо Кориткові грозила кара смерті за 24 години, згідно з постановою про наглі суди. Судовий будинок оточив кордон війська, до вношення аксуку кари смерті спроваджено окремих військових відділ, справлено також священиків. Судове подвір'я заповнило міська голова, яка що хвилини підносила крик: „Смерть кабаном! На паль! Поцьвартовай го!“

Починається розправа. Оборонець д-р Загайкевич закинув некомпетентність наглого суду через недостачу умовин §§ 431 432. На сально входить обжалований, 22-літній сільський бідолаха і стаючи між шпалір жовнірів в сталевих шоломах починає відповідати на запити. До нього не признається. Підпалу не поповнив. Той нощі, коли згоріли стирти в Черчику, він ночував в дома, що може посвідчити жінка, діти і родичі.

Коритко говорить затрівженим голосом, знаючи, що всі ті військо-ві відділи, священики, скоростріли.

вказують на те, що йому грозить смерть. Прокуратор переслухує свідка, ренегата Чічеля, 20-літнього дворського поспіаку. Оборонець д-р Загайкевич противиться його зізнанням, бо панує підозріння, що він сам поповнив підпал.

Свідок Чічель твердить, що годину перед підпалом бачив біля стирти обжалованого Коритка на коні. На запити прокуратора свідок відповідає безглуздими словами, а хоч говорить про українську боївку, то не має поняття, що значить це слово. Інші свідки стверджують, що свідок Чічель курив папіроси і можливо тим способом підпалив стирти.

На тім закінчено розправу першого дня. Другого дня родичі і жінка обжалованого під присягою зізнають, що Коритко критичної нощі спав в дома. Це саме доказували і інші свідки. По прочитанню поліційних актів виголосив промову оборонець д-р Загайкевич.

Розправа кінчиться тим, що через недостачу доказів вини справу обжалованого передано звичайному судови. Салю опорожнюється. Жінка Коритка із слезами дякує оборонцям. Військо, ексекутивний відділ, озвіріла товпа і священики вота-

Тюремна голодівка.

Закінчення голодівки в справі підпол. В. Федоровича.

У вівторок дня 3. X. п. р. підпол. В. Федорович після шостих годин занехав голодівку, супроти чого і всі інші політичні в'язні в числі 25, що були прилучилися до

голодівки пполк. Федоровича, після двох днів голодівки заверстали.

У вівторок передпол. С. Федак і тов. одержали повідомлення, що їх розправа відбудеться дня 23. п. м.

ють до дому. Всі відчували, що нагальні с. д. скомпрометувалися. Скомпрометувалися і польська преса, ця гієна, що на дармо гострила зуби, бажаючи людської крові.

Хочуть „даних школах“.

В Старосамбірщині від літа відбуваються різні військові справи. Розміщені по квартирах війська в місті і околицях селі стають невинними жертвами для населення. А вже кіннота справляла язв. Отщо втерпів село Стрілібичі.

Дня 30 серпня ц. р. приїхав оден швадрон 22. полку удальців з полковником і п'єю полковником. А що люде не уміли прийняти високих гостей, то пачество полковниково погнівалися і забралися до Спаса а за те до Стрілібичі прибув того самого дня ше оден (IV) швадрон удальців, аби, як самі говорили, „Українцям дати школах“. І давали. До священника впаковано 10 коней а в квартирковий офіцер в лайкою ше накинута на священника, що полковники давали ліжко з двома стілкою. Віт хотів взяти кілька коней і розмістити по господарях, але офіцер відповів: „О, не, то Україна перший номер“ — і не дав взяти.

По господарях порозміщувало по 6, 4, 3 а найменше по 2 коні. Де були стайні добрі, коні поміщені в стайнях а худобу властителя вигнано, деж не було добрих стайн, там уміщено коні в стодолах на боїщах. Жовніри всюди намагалися по стодолах спати і брали для коней, що загнали, навіть вбже, стелили так само вбже, навіть пшеницю а у Федя Страдомського взяли два звязки мочених конюшні. З поля забирали овес і конюшину а ніхто не важився й слова сказати. Розбивано також стодоли. У священника розбили стодолу заран першої ночі. Рано найдено на боїщах наметаний овес. Жовніри цілими днями пльондрували по сатах. Зразу трясли сідловину, а коли вже не було що обтрясати, ходили з довгими жердками і обивали. Просьби не помагали, вони кидали собі зверху, а казати їм було що, вони відповіли: „Я не австрійські жолнержі, я польські жолнержі“. Так робили в часі війни лише Мазари.

Не обійшлося і без побоев. У господаря Стефана Сеника кінь урвав кантар і кантар десь заподівся. Жовніри сказали, що Сеник вкрав і кіню його побили. Господар Петро Білицький, 70 літній старець виганяв коні з насінної конюшні і сказав до жовніра: „ти сукий си-ну!“ Довула швадрону бия Білицького за те по лицю, а коли Білицький закрив лице руками, „довула“

бия його палицею по руках і над оком розбив голову. До селян приїхав староста, бо жовніри, що ходили відгрозити, Садетво виказало брехню. Вияснилася і справа загинення кантара у Сеника. Кантар найдено в гною під кінями. Жовніри сказали що Сеник підкинув кантар, затягнувши його до стодоли і били як в бубен, — ледви живого випустили на крик жінок під стодолою.

Військо відійшло доперва 17. вересня. Перед відходом говорили, що їдуть в Яворівщину як карна експедиція і там собі доперва „погуляють, по своєму“.

Як польська преса фабрикує „подпалачів“.

Від кількох днів в польській пресі нутується із радісним захопленням і нескрипанню віткою новинку, про арештовання в Ярославі другого „подпалача“ українського студента Скотинського, якого поставлено перед нагальний суд.

„Tygodnik Jarosławski“ в останньому числі заперечує той факт і вияснює, що справа в арештованні представляється так: „На польському вічу в Ярославі один з учасників студ. Скотинський записував собі в нотації важніші місця із реферату Криштофовича в справі автономії Сх. Галичини. Ті записки не подобалися жандармови Твардовичові, котрий на місці арештував Скотинського і помістив його між влочинцями в п'яниці, приговорюючи: „нех Русин здохне“. Ріжні тюремні поспіаки змушались над арештованим, називаючи українську мову монгольською і т. д. На другий день Скотинського відставлено до Львова, а в львівській пресі появилися сенсаційні ревелюції, про арештування „подпалача“, агітатора, у якого знайдено компромітуйоніе документи“. Скотинського об'являвчувано в підпалі фільварку в Цшанові, де він був командантом „боюфки“. Ту новинку передрукувала краківська і варшавська преса. При слідстві виявилось, що арештований є Богу духа винний, що записував собі уривки з вічевого реферату з цкавості і Скотинського випущено на волю.

Помішуючи це спростовання, „Tygodnik Jarosławski“ висловлює слушне обурення на надужиття „шпіліюф“ і додає: „Чи у нас є хто певний своєї сабодби? Чи ми всі не живемо в страху, що якийнебудь шпіцель підливши не арештує нас? В Англії такого шпіцля замкнули до тюрми і усунули з поліції. У нас такий жандарм може дістати нагороду. В Польщі починає

літяться те, що було в Росії або у нас 1914 р.“

Цей факт рівночасно доказує, що досі не арештовано ані одного справжнього винуватця підпалів.

І на бандурі заборонено грати!

На днях арештовано в домі о. д-ра Пелліха в Радехові звісного співака-бандуриста п. Данила Шербину, який на запрошення о. Пелліха уладин по селах радехівського повіту декілька концертів. Милого гостя читали в повіті всіди дуже сердечо, а його пісня при злуках бандури викликала серед захоплених селян найкращий настрій і підносила бадьорість духа. Це не подобалося власті їмущим. Його арештовано і відведено до команди поліції в Тернополі. Якійсь денунціат-провокатор закидає йому в доносі протидержавну агітацію.

Польські вибори і Сх. Галичина.

Зача д-ра К. Трильовського.

Хвальна Редакції!

Отсим прошу помістити в Вашому щітному часописі слідуую мою заяву:

В ч. 180 „Рідного Краю“ з дня 9. вересня с. р. поміщено замітку п. а. „Розкол в уряді З.У.Н.Р.“, котра підносить, що коли д-р Петрушевич стоїть енергічно за бойкотом виборів до польського союму, то „Кирило Трильовський стверджує, що український хлоп в Сх. Галичині мусить мати своїх представників в польському соймі, які б боронили його права“.

Отсим заявляю, що я ані не є членом уряду Зах. Української Нар. Республіки, ані ніколи щось подібного не „стверджував“. Напакі, я в справі участі у виборах є того самого погляду, що Вп Пан Президент д-р Е. Петрушевич.

Отсим рішучо протестую проти надуживання мого імені для таких махінацій.

Прощу прийняти висліа правдивого мого поважання

Д-р Кирило Трильовський
член Української Нар. Ради.

Відень, 22. вересня 1922.

До цієї заяви д-ра К. Трильовського заперімічуємо, що політичні наслідки, користуючись його відсутністю в краю, в своїй безсоромності важається помішувати його заслуженим іменем. В польській пресі обох мов (т. зв. в „Ріднім Краю“, „Хлопській Півдні“ та всіх „Всках“, „Гоньках“, „Курієрах“ і т. п.) з'явилися наклепні звістки,

Горить.

В селі Ваківці пов. Бібока згоріла у фільварку стирга вбже. Ваківця Хвостика, котрий стояв біля стирги на сторожі арештовано. Дідич сировади до селі військ, яке удержується на кошті селли.

Ще не вмерла!

Було кличем наших інвалідів, інвалідів в бій за рідну справу.

І не вмере!

Подумайте собі ви, яких там не було і писалися депуту на забезпечення інвалідів до СОЮЗА УКРАЇНЬКИХ ІНВАЛІДІВ господарсько-споживачо-продуційної кооперації першого з обш. пор. у Львові, 5-8

немов то д-р К. Трильовський виставив свою кандидатуру до польського сойму поруч ославленого П. Лаврука, Сид. Твердохліба і ин. з рамени неіснуючої „Хлопської партії“. Очевидно, тут мається до діла з огидною містифікацією. Показуючись на те, що д-р К. Трильовський є популярною постатю на Покутті, польські наслідники ррзпускають відомості, немов то він кандидує до польського сойму.

Цим способом бажують вони внести замішання серед селян та авторитетом популярної особи освітити свої лиходійства і мабуть перешумлювати свої кандидатури. На ці прийоми і нікчемні заходи перекупних осібків звертаємо увагу нашого загалу.

В погоні за лютістю.

Польські наслідники з під прапору „Рідного Краю“, об'являючи ситуацію, виписали у своїй рептильції, що не можуть брати участі в польських виборах, бо — мовляв — котрий речинець на виборчу агітацію, в краю неспокій, нема безпеки життє, нема сприятливого ґрунту і т. п. Так бідаки відхрещувалися від вложеного на них своїми хлібодавцями обов'язку. Але хлібодавці ця не вдовольнилися. Як то, мерки загрібаєте, а робота де?

Дня 2. жовтня приїхав з Варшави спеціальний післанець і категорично зажадав від спілки Твердохліб Якимів аложення списку хрунівських кандидатів. Того самого дня з'явився на львівському бруку суетливий Сид. Твердохліб в товаристві п'ятьох перекуплених селян,

Володимир Дрошенко.

Наші літературні новини

(Докінчення.)

Яко почальний редактор, умістив д. Павлюк цілу стиргу своїх поезій під заг. „Фрагменти“. Займають ці фрагменти однаке цілих 11 сторін вел. 8-ї. Цілих 11 сторін вел. 8-ї тягнеться сірою стернею „цихль“ цих поезій, не легких і крилатих та богонатхнених, а нарочито, а тяжкою бідою — в поті чола видуманих — за взором комуністичних підголосків московських пророків.

І знов асонанси за асонансами; тюлем*) — примкнула, вечір — перечити, у сингах — нудьга (при чому „нагло“ тут москалізм!), ховаю я — безкрайого, проречистий — вечір і т. д. Так бо легко викрутитися асонансом, а рими — чистої й благородної пошуки!

Та далеко кущому до зайця! Треба й асонансом володіти уміючи, і до асонансів народньої поезії й поезії Шевченка нашім низькопробним модерністам страх як далеко, хоч як вони помітують і Шевченком і народньою поезією, що „мовляв“ уже тепрі раззати. Але

знайдіть ви у Шевченка і в народній поезії такі какофонічні рядки, як у цих модерних фрагментах:

1. День одридав. Ось стелються [тумани,
2. Між легких крил п'їтми (до речі: [між спм тут москалізм!]
3. Нам влозотяться серця надіями.
4. Мавки зійшлись в танок ласкавий.
5. І ось: приснились дзвони в млі.
6. Як спів в просторах безначальних.

І т. д. — самі накопчування шеле стівок.

І скрізь і всюди — замість елеганського простого вислову умисна кучерявість і вигаданість:

„Як тінь вгасанної(?) зорі“, „на пещотнім(?) дні“, „Іди в ранковє пити знадність“, тощо...

І скрізь: офіра, офірний, пєзн, омана, оманий, злотний зам. золотий, тумани й мла ес., а рими бліда й одноманітна з частими повтореннями (напр. раз-по-раз „дні“ й „огні“, „тумани“ й „омани“ тощо).

А образи? Ну що говорять вам отсей:

„І моя любов осіня — як пєч, — Голубий, холодний і глибокий. Тож агорить (явити сон) вечірній океан. Затруїть хорих хвиля безокієсть“.

Такі всі оці безокі фрагменти і з черги слід пригланитися вір-

шам Олега Колодія, тим більше, що в оглаві зазначено при них „Переклад А. П.“, очевидно — переклад А. Павлюк. В тексті цього нема, тож ми лишаємося в непевності, чи твори Колодія — оригінальні українські, чи тільки переклад. Перевірити годі, бо нам невідомий поет Колодія ні з української, ні з иншої літератури. Чуємо це імя вперше. Перший вірш — „Мазепа“, другий „Кам'янець“. Мазепа, очевидно, тут ні при чому — от на язык упало, далі автор по модерньому співає не про Мазепу, „поета инших, тихих літ“ (2121) — тут кожне слово викликає наше здивуване запитання), а про себе. Ми „вгадуємо“, що д. Колодія „ині“ — вигянець поет, котрому в удачі дісталися не Бендері, як Мазепа, а „польський Ченстох“ і далі Мазепа йде спати, а д. Колодія мучить нас своїми образами, видами й відчуваннями а усіми тиза зялосеними асонансами, що на як уже приписав: Селією — Мазе — горлі — Орлику, Батурин — безбур — легкі — вуалетки і навіть „даний“ з „Lucie“.

Москалізми маса. Навіть цілі образи позичені буквально у Москалі і так і засталися, на пр. „Четні ноєй“ — не живцем виврано з котрогось російсько-го поета. І далі йдуть „каланча“, „чегунний“, „ми-нулим марна“ (моск. — грезил), „ви-

баг Христа“ (замість dat.), „шеренги“...

От візрєць поезії д. Колодія:

Іще каштановий бульвар
Прозеленів здалік так мильно (?).
Та біг весняно-сонних пар —
Одвічний і багатопильний...

І все в таких дусі: — біг пер через оєс!

Досі розглядали ми поезії наддніпрянських великоствей. Тепер слід торкнутися й їх наддніпрянських колєг. Вони простішіші — ці галицькі „солоні“ і хоч пнується ї собі в модерну, але відгонять ще блаженної пам'яті 50 і 60 роками. Будет глупоті часом нашою й розбрюкоючою, й банальності. Напереді „поетична студія“ д. Юри Ярмеченка п. а. „Мистецтвий дует“. Чому саме студія, не знає, мабуть тому, що автори їх студіюють у Ярмеченка „поетична студія“ (хоч скажу вам по секрету — поезія в ній нуль), у Мухина — прагматична. Біда а студентами, страшно вчений народ!

Ціка „студія“ д. Ярмеченка п. а. р. ані розумна його і її. Вони і а він співав і обже поганими піснями відповідають про свої прагнення а виконання другого, про свої захоплення й любов.

Він каже на пр.:
„О, як була душа солодко пия
Твоє лєсєно, моя кохана...“

*) В журналі чомусь скрізь є: тюлем, болем...

котрих водна по всіхх „присутніх“ на доказ, що він має партію. Чи виборчий список на жадання Варшави уложено, — не знаємо. Здається, — ні, бо й да набрати тих кандидатів, але польська реп- тилка вчора змінила вже свою думку. Правда, свесі листи вона не виставить, але буде підпирати „самостійних“ хлонських кандидатів. Знають, варшавський план буде старатися виконати хоч в деякій частині.

Так н. ж. на одні честь.

Голова окружної виборчої комісії у Золочеві повідомив мене, що мене „призначено“ головою місцевої комісії у с. Синькові, раде- тиського пов., для переведення польських виборів до варшавського союму. Подаю до загального відом- чені, що я зрікаюся цієї небажаної мені „чесної“ та вніс відповідну пи- сенну заяву на руки предсідника виборчої комісії у Золочеві.

с. Антін Мельник.

Кри за розв'язці.

В Кобиліволоках пов. Тербовля вибрані громадського радою три Українці членами вибор- чої комісії внесли рекурс проти сего до тернопільського посв'єства, однак не дістали ніякого рішення. За те на донос місцевих Поляків, що Василь Яниний не хоче брати участі у виборах і сидіти при ви- ставлених виборчих листах, окру- жна виборча комісія в Тернополі за- судила його на грошеву кару в квоті 20.000 мп.

В Гребенцях пов. Жовква, всі дев'ять громадян Українців, ви- брані членами виборчої комісії зре- клиса цього членства і за те жо- вківське староство засудило кожного на грошеву кару по 20.000 мп. Проти виміру кари внесено рекурс.

Пригугування виборів в Косівщині.

Косівський староста зачів при- гугування до виборів від сього, що зібравши наказних к місарів, заявив їм, що найперше треба ви- брати послів, а потім прийде авто- номія, бож прецінь хтось мусить бути при ухвалюванні автономії, даліше, що він не дозволить ніко- му агітувати, та що ставить їм кан- дидатом на посла газду Дутчака, комісара з Жаба. Так хоче старо- ста упростити виборчу акцію і за- ошадити виборцям, якщо такі знайдуться, клопоту з вишукуванням кандидата. Та видко навіть сам староста не є певний, чи знайдуть- ся виборці, бо приказав державній поліції оповістити, що кожний му- сить йти до голосування.

Опісля староста повів відому

делстацію до Коломиї на привітан- ня начальника польської держави, але видко не підпнував своїх лю- дей, коли один член депутації згу- бився в полороті з Коломиї. Тепер сголошено нагороду в сумі 20.000 мп. за відняйдення.

По повороті з Коломиї п. Дут- чак ареагннував з комісарства в Жабо, а староста чи зі страху, щоб і сам не „загубився“, чи що- би виборців захопити до участі у виборах, спровадив до Косова від- діл кавалерії, а вже є замовлені квартири й для піхоти.

Для збаламучення населення ріжні люди розпускають сплетні, що сей або той загально знаний в повіті Українець кандидує на посла, хоч нікому з номінатів і в сні це не приснилось. З сего само- го жерела є колыпортвана вістка, що в Косівщині перед виборами має бути арештованих 50—60 осіб. Чи розвівається ті погрози страха ради, чи будуть вони переведені дійсно в життя для задокументування свободи виборів, покаже недалека будучність.

З хендею заведення в шлім ста- ниславівським посв'єстаті наглих судів на приказ старости громадські комі- сарі по селах оголосили, що по де- в'ятій годині вечером ніхто не може показатись на улиці, не може в домах світити, ні уладжувати збо- рів і забав, — отже маємо виімко- вий стан, як і ялось в часі перед- виборчої „свободи“. Маємо вже ке- согірший передсмак виборів.

Виборчі комісії, оскільки вони в поодиноких місцевостях наслід- ком резигнації членів існують, ма- ють улекшену задачу, бо не горо- жане польської держави виборами не інтересуються, а польських го- рожан в Косівщині почисили на пальцях. Не впаує ситуації й об- ставина, що Жиди дістали від своєї партійної управи наказ брати участь у виборах.

Д. Н.

Калущина.

В справі виборів до варшав- ського союму відбулося в Калущині, дня 18. м. м. повітове віче при у- часті представників усіх сел повіту. Більшість учасників творили селя- ни. Після рефератів і дискусії при- нято резолюції згідні зі станови- щем Української Національної Ради.

Томаччина.

Дня 17. м. м. відбулися в Тов- мачин збори представників громад шілого політичного повіту. На збо- рах явилось 190 делегатів громад. Реферат про наше становище в спра- ві виборів виголосив адв. д-р Іван Макух, а про „воєвідську автоно- мію“ говорив інж. Ю. Павликов-

ський. Після дискусії, в якій яви- рали голос виключно селяне, ухва- лено резолюції, що покриваються зі становищем, закритим у тих спра- вах Українською Національною Радою.

Бережанщина.

Дня 15. вересня ц. р. відбулася в Бережанах довірочна нарада в присутності 150 відпоручників сіл бережанського повіта. Про наше становище в справі виборів в рефе- рував адвокат д-р Михайло Захід- ний, після чого д-р Волод. Бемко виголосив основний політичний ре- ферат. Однодушно ухвалено резо- люції, що піддержують становище Національної Ради в справі вибо- рів до польського союму, в справі проєктованої автономії та правні державного становища Сх. Галичи- ни. Наради закінчив посол Тимко Старух довшою промовою, визна- ючи населення до віднови культур- но-політичного життя. Вкінці віри- шено відновити політичну органі- зацію трудової партії в Бережанщині.

М. С.

„Вибарча са бде“.

Дня 16. вересня ц. р. вибрався комісар староства, славнозвісний Пшонгек в інспекційну подорож по селах коломийського повіту в спра- ві виборів. По нараді в Коршіві і Хлібчині лісієм приїхав вечером до Слобідки лісної. Тут на поліцій- ній постерунку писало двох писарів

зі староства під проводом урядни- ка Вайсмана виборчі листи. Комісар казав привезти жандармови началь- ників громади Слобідки Кушнірука і Раківчика Кобилянського, а також секретаря Прокопова та накинувся на всіх трьох з криком і лайкою за те, що листи виборців не були готові. Згаданий булу Богу ду- ха йинні, бо народ ані одного ані другого села не хоче запи- суватися, солідаризуючися з ухва- лами Ш. Н. К. Рівночасно при- казав взяти Кушнірука і Прокопова під поліційний нагляд. Прокопів му- сів помагати писарям у викидненню листів виборців, а опісля мав його командант постерунку відвести під багнетом до Коломиї, де мав діста- ти 14 днів арешту. Вкінці приказано начальникови громади пригото- вити в селі сто стас для польської кліноти, яку комісар обіцяв за на- ру прислати з Коломиї. Така сама бла- годать має стрінити Раківчик і Тов- мачик.

В наварні „Републина“

XXI. Дня 8. жовтня ц. р. 2—3

І Осінній Чайний Вечер

на дох'д українських інвалідів, БОГАТА ПРОГРАМА, ДОБІРНИЙ БУФЕТ.

Рendez vous усього Львова.
— Початок о год 8. вечером. —

Похорони О. Мишуги.

Закри коротко подамо дальший звіт про похорони О. Мишуги у Витківі, мусимо справити помилку, яка закралася в наш звіт в ч. 25 з 3. ц. м. Там згадано, що після ви- носу домовини з Преображенської церкви хор міського театру відспівав „Beati mortui“. Це не відповідає дійсності, бо на похоронах зовсім не явився хор міського театру, тільки хор спі- вачького товариства „Еха“ під проводом свого голови д-ра Шмара, який офіційно склав заяву спочуття з приводу втрати цього великого співака. Зазначив він од- ночасно, що участь „Еха“ в похо- ронах О. Мишуги являється відпла- тою за участь „Бояна“ й „Банду- риста“ в спочесних похоронах Галі.

Домовину Покійника привезено до Радехова в суботу 1. ц. м. в по- лудне. Тут ждав його місцевий па- рох о. д-р Пелліх, який відправив панахиду і попрашав великого По- кійника в імені громадян радехів- ського повіту відвідною похо- ронною промовою. Радехівський

хор під управою свого диригента п. О. Хмари відспівав кілька похо- ронних пісень. Домовину зложено на возі омаснім чудовою зеленю і пара чорних коней відвезла домо- вину до Виткова.

В неділю рано у витківській церкві, фундованій грішми Покій- ника, відправив місцевий парох о. Корчинський Службу Божу і тепли- ми словами попрашав великого До- бродія місцевої церкви і громади. Львівський хор, під управою п. Т. Купчинського співав цілу Службу Божу. — О годині 1 в полудне станули до похоронного обряду о. декан Кордуба, о. Евзєбій Бачин- ський, о. Корчинський, о. д-р Пел- ліх, о. М. Коритко, о. М. Демцьо, о. І. Купчинський і о. Л. Діаков- ський. Здвиг народа заліз місцевий цвинтар, де посередині побудовано величаву гробницю, біля гробу батька Покійника. І почався сумний похоронний обряд. — Перший про- мовив о. Евз. Бачинський в імені Бурси ремісничої в Львові, — дру- гий радник Й. Дрималик в імені

А вона:

„Бо стала я в плін (!) взята грою рабиною тобі слабою...“

Такі всі вірші — від них можна зробитися на правду слабом... Але ще один рядок —

В Стривігорі нові будив він згу- ки — правда, незвичайно милозвучна конструкція? Як би подібну конст- рукцію дозволив собі на пр. інженер бу- дівництва, то його назвалиб пар- тачем, а в „Стернях“ він поет і дру- гих річ, яким місце хіба в альбо- мах семинаристок.

Не далеко втік і д. Вол. Ко- бринський. Він надрукував чотири вірші — Чайки, Танок, Карпатом. Три на гуцульські мотиви: і 4-й „Ски- тальцям“ на сучасний.

Як добрий патріот - демократ, кличе д. Кобринський в останньому вірші:

„Тримайтесь, вилюдки!“

Знайте —

Зморені груди

Привітають сонце,

День прийдешній

Наш буде!!!“

Як бачимо, сама прокламація. Деж поезія? Нема її ні тут, ні в „гу- цульських“ мотивах.

Нема її і в творах якоїсь панни Зуліньки, що оспівує свого кохано- го Юлька (Див. Зулінька, Юль- кови).

Не знати, що Юлькови сталося, чи вмер, чи просто набридли йому любовці Зулінькині і він спасся біг- ством, тільки його нема й Зулінька голосить:

„Вернися — коханий! Ще раз подивися На золоті сонця, на тів сапфірову Як вигасло в тобі проміння любови, То будь мені другом, вернися!“

В яким дусі написаний шлий вірш — довгий і нудний. З нього до- відуємося дуже поетичних річей: душа, поетки, як цвіт на дні щиної лави, „розлила пах тіння“. Вкінці поетка мріє про те, як вона з Юльком підуть

„Скорбні, як ті пелікани. Що клювами власні розшарпують [Груди...“

„Гіркі до зануді“ — скажемо сло- вами авторки — всі її вірші і не дур- но втік від неї Юлько. Читач уті- кає вже від одного тільки вірша, а неборака Юлька мусів десь вислу- хати їх цілу купу.

Тож requiescat in pace, а ми пе- рейдім до прози.

Вона гідно достроюється до по- езії. Про початок повісті К. Полі- шука я вже згадував. Не заповідає він нічого особливого. Скажу по правді, шкода цього безперечно здіб- ного письменника, що друкує все без розбору, що лише напише. Правда

— „треба жити“, але коли так, то не треба гніватися й на критику. „Ні- чого нарікати на зеркало, коли пи- ка крива“, каже російська припо- відка.

Слугування красі не знає „даго- дячих обставин“. На жаль сучасні письменники в противність до „від- сталого й перестарілого“ батька Та- раса не відзначаються строгістю своєї Музи.

Далі маєм оповідання одного з редакторів журналу — „Мана“ д. Ю. Костюка. Хлопець шалів за жінкою, убивав в шалі улюбленого пса, потім дістається до предмета свого серця і прокинувшись вранці, після прове- деної з нею ночі, бачить повію в дійснім вигляді й тікає, жалуючи за убитим псом. Глупа тема, дерев'яні ситуації й смішні розмови — ось усі прикмети оповідання. Друге більше оповідання — Ф. Дудка. Дисонанс. Зміст його такий: Сидить чоловік у чрезахайці і гине зі страху. Нарешті по нього прийшли, арештанто- ви зробилося ще гірше: губи затра- слися і він заклацав зубами. Але його поведи на розстріл не самого, захопили ще молодшу дівчину й по- вели їх разом. Вона тримається до- бре. Присутність дівчини підбадь- орює героя, котрому вкінці хочеться й пригорнути, обняти й так замер- ти. Та ось мають їх розстрілювати. Герой здрігнувся і зі страху заплю-

щив очі. Тимчасом сталося неспо- діване. Почувся кінецький топін, брязк шабелі, крики, розітнулися стріли — наскочила українська розвідка. Сто- рожа потратила голови. Але дівчи- на не втратила голови й мерщій ки- нулася тікати ще й солдатового героя свого тятла. Так вони вратувалися від смерті і якийсь час стояли од- но коло другого, притулившись, поки стамилися. Герой кинувся тоді цілувати дівчину, а вона усунулася від нього зі словами „Не треба“. Це було цебром холодної води на ге- роя і він із почуттям... образи тікає від дівчини.

Автор поділяє це почуття свого спюнавого героя й тому назвав опо- відання — „Дисонансом“.

В дійсності справжньою ге- роїнею є дівчина, вона ж і тільки вона могла почути себе обережною а герой — звичайна мокра курка, для змалювання якої шкода було часу.

Про решту — дрібніший спра- би пера й чорнила, яка у них сила (Тоні, Марченка, Гошовського, Фу- ртакіані) — годі говорити. Все це, кажучи по жидівськи фарфал дер- ганц поистройкі.

Ще в Полішука й Дудка вид- ко бодай „набиту“ руку, а в інших ні змісту, ні форми...

Зостається тепер „науковий“ відділ. Розпочинає його стаття д.

Муз. Тов. а ім. Лисенка і музично-співачих товариств, — третім був д-р Степан Федак, який гарячими словами прощав Покійника як бур-саків Ставропольської буресі, як сво-го товариша, як великого Добродія багатьох українських інституцій. Свою промову закінчив словами: Ми ще раз приїдемо до Тебе, До-рогий Друже, ще раз поклонимося

Тобі і заспіваємо Твою пісню „по-марніла наша доля“ — однак в змін-нім тексті, бо покінчимо її словами, „а вже прийшов той час — лучшої долі для нас“.

Шейх не встав на бувару пам'ятника на могилі Леся Мартовича до Поа Тот-а Кредитозого „Віра“ в Раві Руській.

шу частину. Розуміється, що Поль-ша протестує.

С. Ірмунт послом в Лондоні.

Як доносить П. А. Т., б. міністр закордонних справ, Скірмунт обій-мас становище посла в Лондоні на місце Врублевського, який імено-ваний послом у Вашингтоні.

Архієпископ Теодорозіч Іде на спо-ченок.

„Kurjer Półki“ доносить, що Бискуп Теодорозіч, втомившись сво-єю шовіністичною діяльністю, угу-вається від політичного життя.

Совітська Росія.

До повертуту Чічеріна.

По інформаціям з Москви, Чічерін після повороту за згодою Леніна обійме посаду комісара за-кордонних справ. В совітських ко-лах панує думка, що з поворотом Леніна курс совітської політики стане більш уміркованим і що со-вітська влада наведе контакт з ко-лами уміркованої опозиції. Вислов-люються проті сумніви, чи владсь-ся Леніну встановити рівновагу в комуністичній партії, зважаючи на те, що відносини між її фракціями за час хвороби Леніна дуже заостри-лися. Ліва фракція комуністів ви-словлює побоювання, що Ленін пі-де на значні уступки на користь безпартійних на шкоду комуністам.

Арешти на московській біржі.

Агенти чрезвычайки арештували 30. вересня на московській біржі, на вулицях і на приватних мешкан-нях 60 власників ювелірських магази-нів і інших торговельних підпри-ємств. Поміж арештованими є та-кож урядові державного банку. У арештованих відібрано золото, срібло й валюту. Всіх арештованих посаджено до тюрми. Арешти ви-кликали великий неспокій в торго-вельних колах. Біржа зачинена.

Чічерін про міжнародну ситуацію.

Чічерін в розмові з співробіт-ником „Курєра Польського“ заявив, що для нього було великою при-ємністю візитувати прекрасну столи-цю сусідньої заприятельної нації. При-ятні відносини між Польщею і со-вітською Росією, які поспешно на-лагоджуються, на думку Чічеріна, належить поглиблювати й розвива-ти через те, що це лежить в еко-номічних інтересах обох держав. Всілякі міжнародні комбінації неми-нучо відбивались на польсько-соєт-ських відносинах й від степені і на-пруженості міжнародних відносин залежало поліпшення чи погіршен-ня польсько-совітських відносин. Всі зусилля совітської Росії тепер скеровані до внутрішнього віднов-лення й до розв'язання тих великих господарських завдань, які стоять перед нею. З почуттям великого за-

доволення — зазначив Чічерін — я повинен підзначити змагання до розвитку економічних відносин з Росією, яке в Польщі що раз зро-стає.

Що до закордонної політики Р. С. Ф. С. Р. Чічерін заявив, що закордонна політика совітської Росії розвивається в двох напрямках: 1) в напрямі забезпечення своїх кордонів й розвитку в зв'язку з цим заприятельних відносин зі всіма державами і 2) в напрямі розвитку продуктивності в країні і в закріп-ленню для цієї мети економічних відносин зі всіма державами. Всілякі агресивні цілі безумовно не вхо-дять в інтереси совітської політики.

З приводу грецько-турецького конфлікту Чічерін заявив, що Росія зв'язана умовою з урядом націо-нального зібрання Туреччини й че-рез те він витас змагання турець-кого народу в боротьбі за свою незалежність. Що до проливів, те на підставі совітсько-турецького до-говору від 16. березня 1921 року свобода торговельного морепла-вання повинна бути урегульована особливою комісією з представни-ків всіх держав, що лежать на берегах Чорного моря.

Совітське військо на румунському кордоні.

В Лондоні одержано відомо-сти, що на кордоні Румунії відбу-вається нагромадження совітських військ.

Повстання в Грузії.

„Тан“ телеграфує з Женєви: „Один з членів грузинської деле-гації при Лізі Націй одержав таку телеграму: „В східній Грузії, в схід-ній її частині, відбуло загальне пов-стання проти большевиків. На усю-му протязі військового-грузинської за-лізничі формуються антисовітські загони, які провадять запеклу бо-ротьбу з большевиками. Вони вже обеззброїли кілька червоних частин й перервали комунікацію між сто-лицею і провінціями Грузії. Шлях з Тифліса до Володимикавказу також перерваний. Повстанці закріпились між Дусметом і Анатром.

Довкола грецько-турецького конфлікту.

Перед покладженням конфлікту.

„Матен“ доносить з Лондону: Останні звістки з Царгороду ствер-джують, що в тамошніх урядових колах панує оптимістичний настрій. На підставі цих донесень турецькі війська залишили полосу, положену напротив англійської лінії коло Ча-наку — і не мають вже контакту з окупаційними військами. Кемаль паша одержав повноваження здер-жати військову акцію на всіх фрон-тах. Представникам союзних держав передано дня 3. ц. м. відповідь ан-горського уряду на колективну но-ту союзників з дня 23. вересня ц. р. На конференції в Муданії підуть в першу чергу під розгляд дві справи: Обсадження Тракій вій-ськами союзників на весь час тре-вання мирових переговорів і заклю-чення договору, силою котрого як Греки так і Турки мають здержати-ся від всякої воєнної акції. Ген. Геррінгтен одержав від англійського уряду вказівки поступати в порозу-мінню з представниками Франції і Англії, головню при усталюванні ліній, на яку відійдуть грецькі вій-ська в Тракій. Буде це мабуть лінія Маріци. Статут для Тракій вигото-влять самі Союзні уряди на підста-ві взаємного порозуміння.

Ще грезять.

Лондонські денники доносять з Царгороду, що вожд грецької армії в Тракій заявив в головній квартирі міжсоюзних військ, що не буде в силі узиглядювати довше неутраляної полосу, о скільки Тур-ки будуть далі атакувати грець-кий фронт.

Можливість заворушень в Царгороді.

Римські часописи доносять, що в римських дипломатичних

колах є замітний неспокій із-за ферменту, який зростає проти союзників в Царгороді. Фермент цей викликали кемалісти, які пере-красили через англійський кордон. Побоюються заворушень, які мо-жуть вибухнути в кождий мент.

Султан на абдикує.

З Царгороду дементують по-голоску про уступлення турецького султана. Султан не може в тепері-шній мент займатися державними справами із-за поганого стану здо-ровля.

Б. крзалі Константин в Парієрмо.

З Парієрмо доносять, що при-був там бувший грецький король Константин.

Нота Юс.

„Чкаго Трібюн“ доносить з Уошінгтону, що державний секретар Юс вислав до Греції, Туреччини і інших заінтересованих деожа-но-ту, де пояснив становище Зелених Держав в справі Близького Сходу. В згаданій ноті мав він зажадати пошановання прав американських горожан на Сході і домагаться опіки для всіх національних меншо-стей в Тракій без огляду на віру.

Не забудьте на українську захоронну

у Львові, яка учить до шість-сот дітей. — Шліть гроші на нинішню „Дністра“ ч. 178 24. Шліть ХАРЧІ: муну, барзбол, ярину до магазину захоронки при вул. Руській 3.

Народі! Не забудь своїх дітей!

З польських справ

Сп. а. Яворжини.

Французська преса доносить, що на домагання Чехословаччини, Рада амбасадорів відложила речення ви-

рішення справи Яворжини. Рада ам-басадорів має замір поділити Яво-ржину між Чехословаччиною і Поль-щею, з чо-о Польща дістала б мен-

шого редактора А. Павлюка — „Нова українська поезія“. Як і го-диться „молодому“, повна вона лєанів для молодих і зневажливого воркотіння на старих.

Із „старших“ визнає д. Павлюк тіль-ки Філянського, Вороного й Риль-ського. Вороний для нього — на-віть „батько“.

Не поздоровиться шан. Миколі Кіндратовичу від такого синівства.

Що більше, д. Павлюк наб-рається навіть такої відваги, що гудить наймолодших на Радянській Україні, говорячи про те, як „роз-дирають роти тепер галасливі ба-лакуни, що забруднюють чисті, не заляпані гарини українсько-го мистецтва, в яке вони лізуть „по наказу начальства“ пророком грядущого хама, — з безграмотною мазаниною й безграмотними недо-рікуватостями своїх безграмотних сентенцій, що мудрагелюють, — ва-жаючи, що вони відкривають Аме-рики і роблять для української лі-тератури неоцінні послуги“ (ст. 113).

Золоті слова! Жаль тільки, що редактор не поклав їх у основу своєї редакторської праці. Та й у своїй статті зраджує він ці слова, ясно налізуючи титулами талано-вистости й надійности різних сучас-них ліліпутів. „Молода література — каже він — іде за живим сло-

вом до народніх мас, а не до мер-твих фоліантів кабінетової мудро-сти“ (ст. 94). В дійсности живі ма-си тут ні причому, бо власне на рочоті книжності й кабінетовості треба шукати у наймолодшій на-шій літературі, що рабськи малпує Макаліа, а зовсім не йде до рілних мас. (На ст. 113. автор, як знаємо, і сам це признає).

Стаття д. А. Павлюка цікава зибя тільки виписками з Тичини, Слісаренка, Савченка, Яворшенка й ин. молодих поетів, але як загаль-на характеристика молодої украї-нської поезії — рішучо не дописує, повна суперечностей і ріжних непе-редуманих, позичених знову таки у московських пророків думок, в роді розкладу культури „цивілізованих сучасностей“ і покликання „до за-хисту і планання в собі уміраючої культури і цивілізації“... темних мас (ст. 93—94).

І такі московсько-славянофіль-ські ідеї з червоних евангелій боль-шевицьких письменників проповідують-ся в журналі видаванім на Заході... Добре придиваємся й студіював д. Павлюк європейську культуру й цивілізацію! Veni vidi, vici — по-був без року неділю на Заході й пізнав, що там усе гниде — вгасє цивілізація (95).

І це неуттво йде в парі з за-розумілістю. Скромість взагалі не

належить до чеснот молодих пись-менників і тому, вчислюючи — о-чевидно кращих на свою думку — письменників (Тичину, Загула й ин.) не забуває д. Павлюк пригочити до них і своє чесне ім'я (ст. 88).

Про фіміяни „друго-попелечни-кови“ згадував я вже вище.

Книжку закінчує досить добра публіцистична стаття д. М. Мухина, якій тут не місце — так не пасує вона до мертвотної, схоластичної цілості! Це єдина річ, де чується відгомін переживаного, де бється живчик сучасного.

До речі — стаття названа з московська „Голодна політика etc.“. Певна річ, що Москва голод-на, що голодом морить вона Украї-ну, але й політика що до голоду на Україні буде голодова, а не голодна.

Ми скінчили. Загальне вражін-ня від першої книжки журналу на-шої студентської молоді незвичайно прикре й сумне.

І хочеться сказати хлопцям сло-вами Шевченка:

„Голубчики: лишіть для себе, Та не друкуйте!“

Шкода часу і паперу!

В першій дегаворі з Уизертом.

Льондонська преса повідомляє, що в Москві провадиться дуже уперта боротьба в справі ратифікації договору Красіна з Уквартом. На чолі опозиції стоїть Бухарін. Оголошенню осуджує берлінський виступ Красіна, в якому він перед представниками германського фінансового і промислового світу виступив проти економічної політики совітської влади. Англійська преса однодушно вказує, що, коли цей договір не буде ратифікований, совітський уряд мусить залишити всієї

налії на визнання. Таке саме освітлення справи дає й німецький орган „Берлінер Тагеблят“, газета означає, що неофіційно англійський уряд наляється причетним до уквардського договору. Совітський уряд ракує за допомогою цього договору добитись від Англії визнання „де юре“.

Присипайте силлади на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — Ринек 10. —

Буковина.

Буковинський університет і румунізація: торося політика.)

Як населення краю переживало в часі всесвітньої війни ряд нападів, „визволен“, евакуовань, як натерпілось з окрема українське населення всьохх знущань та катувань то від російських, царських слуг, то австрійських жандармів, що безпощадно вивішували Українців в імя австрійського псевдопатріотизму, як пізніше румунські окупанти били, арештували, засидали на каторжні роботи в Семигород, а то й вистрілювали без суду Українців, так подібної лихої долі зазнав і буковинський університет.

Заложено його ще 1875. р. як розсадник німецької культури на сході з трьома факультетами: філософії, прав і богословія для православних студентів. Виклади відбувалися в німецькій мові. Студенти були Жиди, Українці, Німці, Волохи та інші. Задля богословія приїжджали часто й Болгари та Серби.

Та всеж таки вдовольало австрійське правительство на стільки жадання Українців, які творять згляду більшість населення Буковини, що признавало українській мові рівноправність з німецькою. Українці мали також катедру української мови, а перед війною мали вже почати викладати й історію України. Досить споре число українських творів находилося в університетській книгозбірні.

Та з румунським наїздом почалася нестримна румунізація цього університету. Хоть і румунські студенти творять лише 20 процент студіюючих, між тим коли Українці 25 процент, а Жиди, Німці, Поляки та інші 55 процент, отже всіх студентів, що не говорять румунською мовою є 80 процент, відбуваються тепер виклади по румунськи.

На філософичнім факультеті читасе вже лиш проф. Зіген всім арозумілою мовою. Правничий факультет цілком арумунізований і зреформований на румунський лад (3 роки студії). Правники мусять здавати іспити в румунській мові. І той нещасний український правник мусить студіювати побіж права ще й мову! Та ще до того мову, з якої дуже мало що здобуде, бо щож йому дасть румунська мова? Богословський факультет також цілком арумунізований. В семінарію майже не приймають Українців. На 43 богословів української народности є лише 9 в семінарії. І то допускаються з ними румунські богослови азійського поведіння. Викидають їх з каплиці, відривають оповістки тов а українських богословів та не допускають їх до хати тов-а. Катедра української мови не обсаджена, а про катедру української історії нема й бесіди! Професорам, які їм не конче йшли на руку, повідбирали право учення. Українських студентів relegують без подання причин, не допускають до лабораторій і т. п.

Адміністрація ведеться виключно в румунській мові й наші можновладці ані навіть не думають придержуватися дотичних австрійських розпоряджень, хоч вони зобов'язують в краю.

* Хоч стаття написана перед кількома тижнями, в-є таки не втратила нічого зі своєї актуальности. — Р.

Що більше: вони навіть не дозволяють нерумунським студентам віддержувати зібрання. Коли Жиди відбували своє віче, на якім хотіли запротестувати проти цього обурюючого, безправного румунізаторства, розігнали їх, а пізніше двох з них навіть relegували. Українцям зовсім не дозволяють на віддержання віча, або ставлять такі умови, яких ніяк не можна прийняти. (Прим., щоби розговорію мовою на вічу була румунська, бо українська є жаргоном — слова проректора д-ра Тарнавського).

І що мають зробити тих 350 українських студентів? Чи це не є університет удержуваний краєм? Чи їм не прислугує право студіювання?

Та рум. правительство є иншої думки. Воно переіменувало наш університет на Universitatea Romana і цим самим de facto не признає не-Румунам права студіювання. Йому ходить о те, щоб позбутись якогось істнуючої української інтелігенції, а не щоб Україні творили собі дальші кадри.

А спитаймо: на підставі котрого права роблять це Румуни? Союз Народів застерігає собі виразно в сан жерменським договорі право суверенности над Буковиною і признав лиш її полудневу часть Румунії. Півн. зах. часть Буковини, якої полуднева границя ще не усталена, має бути згідно з договором прилучена до новоствореної держави, що буде з нею граничити, отже до Східної Галичини. В цілій Буковині має рум. держава тільки те право, що Польща в Сх. Галичині. А що робить Румунія?

Вона кпить собі зі всіх договорів, союзів та Союзу Народів і хоче як найскорше засімілювати чужі народи, з одної сторони поспішно румунізацією, життєм в усіх ділянках, а з другої плеканням та піддержуванням ренегатства й хуніства посеред інших народів. Університет є досить гарним зразком такої румунізації. І Румунія тисить правом сили. Та вона забуває, що „право“ сили нетривке й його субекти й обекти часто змінюють ролі.

До чого може довести ця політика? Може бути, що рум. короткозорим володарям вдасться надати красі на зверх рум. характер, бо частинний успіх можуть вони вже зазначити, але чи це буде й відбиткою душевного настрою населення? Ніколи! Нехай би тільки поприбували вони перевести племісцит в нашому краю, хоч цього не вимагає сан-жерм. договір, хіба що тільки при усталенню відмежовуючої обі частини гриниці в спірних місцевостях, тоді побачуть, що їх заведе ця румунізаторська політика, бо є навіть дуже багато Румунів в пол. Буковині, які не бажають злуки з Румунією. Українці не хочуть ніяк покинути віри в те, що вони будуть злучені зі Сх. Галичиною, а як Жиди до Румунії ставляться знають це самі Румуни дуже добре. Як і Українці не брали вони участі в „конгресі“ в 1918 р., на якім „злучено“ Буковину з Румунією. Н-мі взяли участь, але не вгодились на цю злуку безуспішно, тільки одні Поляки, яких є 20.000, держаться з своїми братами. Але це хитко постросна вежа сонних

мрій! Впрочім 303.000 Українців переважають самі чисельністю Румунів і Польків разом (300.050), не вчислюючи вже Жидів, що дали недвозначний доказ своєї прихильности супроти Українців тим, що абойкотували публично свого обер-рабінера д-ра Гастона, славного жидіського аченого, який приїхавши на замовлення рум. правительства — колись воно його прогнало було з своєї держави — з Львондону до Буковини, зазивав Жидів до злуки з Румунами.

Політика румунізаторства не доведе до бажаних успіхів, а право

сили дуже заадливе. Разом із справою Сх. Галичини вирішується вся іраа й судьба півн. зах. Буковини, якої населення стоїть під кнутом неосвіченого, румунського боярина. Вандрінний.

Пам'ятайте про пресовий фонд „ДІЛО“!

Жертв проситсь слати до Краєвого Союзу Кредитового у Львові (Финанс ч. 10.) на бімучий рахунок „Діла“.

Дописи з краю.

Галичів, пол. Синат.

Організаційна робота.

Глуха грималівська закутина оживилася задля кількох енергійним одиницям. У самім м. Грималові відреставровано „Народний Дім“, який підляг кількарізовому порушенню, відновлено читальню „Просвіти“, основано при ній Аматорський Кружок, закладається хор, робляться поважні заходи заложити кооперативу, яка могла стати Союзом Кооператив скалатського повіту. Предвиджується торгівля збіжжям, клячям — найважніше нав'язання торговельних зносин з кооперативами Вел. України. Дуже живу діяльність розвинув кружок УІТ. Завдяки праці члена виділу, п. Осипа Кметя зорганізовано гімназійний і підготовчий курс. Відкриття курсів відбулося дня 14. вересня ц. р. святочним богослуженням у церкві, яке відправив декан о. Іванчук і святочними промовами у шкільній салі. Число учеників досить поважне, як на початок, — доходить 60. Є надія, що при теперішнім учительським складі й при розумінню ваги рідної школи з боку місцевих і доколичних громадян, зорганізовані курси вдержаться і з часом розвинуться у правильну гімназію. Що місцеве й доколичне громадянство свідоме ваги рідної школи, найкращим доказом є його жертвенність: Ярема Онуферко, гімн. учит. зібрав 30.000 мп., о. Онуферко з Кривоного жертвував 25.000, глібаські Американці 10 дол., о. П. Процик 10.000, д-р М. Кошубка 8.000, Кметик 8.000, Хрупович М., Антін Свідер, Форостій по 8.000, Кметь 7.000, Дм. Яцишин 5.000, Ів. Пулюй 2.000, Коненко 8.500 мп. Сі жертводавці повинні служити приміром для тих, які ще не зложили своїх датків. Особливо треба звернутися за допомогою для сеї цілі до тих, які під теперішню пору находяться у найкращих матеріальних відносинах — до Американців грималівського округу. Маємо надію, що вони не будуть глухі на наш зазив і зложать відповідні датки.

При кінці треба замітити, що тут у Грималові можуть найти дуже вигідне пристановище — лікар Українець і адвокат. Вони можуть стояти добре під матеріальним оглядом і при сім можуть збільшити ряд тутешньої трудової інтелігенції. Слід.

Піотича к. Козови.

Культурно-економічна організація. Вілсько в селі.

Мимо різних місцевих труднощів удалось місцевій читальні „Просвіти“ уладити чотири аматорські вистави та відсвяткувати роковини смерті нашого Кобзаря, починаючи панахидою в церкві, концертом в читальні, а акінці святочного виставою „Ой не ходи Грицю“, з котрої весь дохід призначено на фонд „Учителів“.

За почином членів читальні зібрано фонд на закутно лавона до церкви, який недавно посвячено торжественно при співучасті о. Романовського з Ленісова і о. Салія з Будилова. Тогож дня отворено в нашій селі кооперативу, до котрої вписалося покищо 96 членів і котра завдяки витривалости управи гарно розвивається.

Дня 26. вересня ц. р. прибула до села війська сотня, котру місцевий комісар розмістив по кватірах, ззиваючи рівночасно спокійних громадян зложити в громадським уряді 100 кг. півса, 100 кг. муки і один кірець бараболі, бо инакше прибувші гості самі собі возьмуть

Великі осінні Вечерниці

З танцями.
уладжує Тов. „Українська Захоронка“ у Львові, в суботу, 7. Х. ц. р. в приміщенні „Української Бесіди“ (Народний Дім).
Початок о год. 9. веч. — Запрошення 835 при кассі. 1-3

РІЖНІ ВІСТІ.

Допомога на узбрєння.

„Н. Фр. Прессе“ подає, що Франція виплатила Польщі, Румунії й Чехословації 300 мільонів фр. на узбрєння, а саме кожній з тих держав по 100 мільонів. Це узбрєння оправдується майбутнім нападом большевиків.

Приєзз в справі Ратенав.

Аг. Вольфа доносить: Підчас розправи перед найвищим трибуналом для оборони республіки в справі вбивства Ратенав, оборонень д-р Ган поставив внесення переказати поступовання судови присяжних. Оборонень попер себе внесення тим, що істнування найвищого трибуналу у відношенню до цієї справи суперечить з постановами конституції, себго з 100 ст., яка передбачує ведення розправи перед судом присяжних. Реплікуючи на внесення оборонця прокуратор д-р Обермаєр заявляє, що найвищий трибунал не суперечить з постано-

вами конституції, бо закон про найвищий трибунал прийнято в парламенті більшістю 2/3 голосів. Тому просить відкинути внесення оборони. Трибунал після наради, яка тривала чверть години, признав себе компетентним і відкинув внесення оборони.

Стріча Бенеша з Шандором

„Прагер Пр.“ доносить, що д-р Бенеш має стрітнутися 9. ц. м. з італійським міністром закордонних справ Шандором у Венеції. Головним предметом конференції буде австрійська справа і політичні питання, що торкаються середущої Європи.

Проти злуки Австрії з Німеччиною.

Пражські часописи поміщують зміст інтерв'ю кореспондента версайльського „Ле Салют Публік“ з д-ром Бенешом в справі орієнтації Малої Антанти, що до австрійського питання. Д-р Бенеш заявив, що як Чехословацчина так і всі держави

ви Малої Азії проти-
ляється злуці Австрії з Німеччиною.
Австрії треба допомогти, але „status
quo“ мусить бути удержане.

Евакуація японських військ із Сахаліна.

Радіо з Токіо доносить про
евакуацію останніх відділів японсь-
ких військ із півострова Сахаліна.

Ленін виступає до преси.

П'ять радіо доносить з Москви:
Згідно з заявою Радика Ленін на
днях має вернутися до своїх зайня-
ть у совнаркомі.

Справа Австрії.

З Лондона: В тутешніх урядових
кругах висловлюють переконання,
що справа відбудови Австрії не бу-
де відложена. Вони не сумнівають-
ся, що Союз Народів думіє скоро
розв'язати труднощі, які повстали
наслідком становища зайнятого іта-
лійським правительством.

Справа румунсько-югославянської
границі.

Полірадіо доносить з Бордо:
У зв'язі зі справою визначення ру-
мунсько-югославянської границі в
Банті, оба краї не можуть дійти
до порозуміння у справі граничної
лінії, звернувшись до Поанкаре з
проханням визначити арбітра, щоб
порішив спір і ухвалив рішення від-
носно інших справ, зв'язаних із ви-
значенням границі, що до котрих є
різниця думок між Румунією й
Югославією. На Кед'Орсеї зложе-
но в повільній справі ноти майже
ідентичного змісту, підписані пов-
новладними міністрами Румунії й
Югославії.

Присилайте жертви на будову
пам'ятника ІВАНА ФРАН-
КА до Краєвого Союзу Кредит-
ного Львів, Ринка 10., ч. вил.
кн. 40.000.

ТЕЛЕГРАМИ.

Турки жинуть внастр. стріляють.

Смирна. (ПАТ.) По донесен-
ням з турецьких жерел, турецькі
війська покинули нейтральну стріфу.

Конференція в Мудані.

Париж. (ПАТ.) По повідомлен-
ням Агаса зі Смирни ген. Ісментови
Паші поручено домагатися на кон-
ференції в Мудані безпечної усунення
Греків з Тракії й уста-
влення границі з р. 1916. Крім цього
Ісмет Паша домагається, щоб
окупація Тракії передана союзни-
ками, була лише частинним заря-
дженням та щоб видано зарядження,
які перешкодили би депортації
турецьких горожан з Тракії в часі
її окупації грецькими військами.

Відень. „Н. Фр. Пр.“ з Па-
рижа: Франклін Буїльон бере
участь у муданській конференції.
Потверджуються також вісти, що
провізоричне атенське правитель-
ство вислало до Муданії грецького
генерала.

Лондон. (ПАТ.) Райтер. В
Муданії все залежатиме від цього,
чи ангорське правительство прийме
предложення великодержав.

Грецький король арештований?

Париж. (ПАТ.) „Інтрапсіжан“
зносить несконстатовану вістку,
що рев. комітет держить короля
Юрія ув'язненого в одній з кімнат
палати. Комітет мав заявити йому,
що він ще остаточно не визнаний
королем.

Англійський кабінет за евакуацією
Тракії.

Лондон. (ПАТ.) „Івнинг
Стендерд“ пише: Англійський кабінет
є думки, що грецькі війська по-
винні безпечно уступити з
Тракії.

НОВИНКИ.

— Свисток і „Хлопська Правда“.
До нашої редакції приходять масо-
во збірні заяви селян, адресовані
до видавничого Поляка й масово
розкиданого по галицьких селах
свистка „Хлопська Правда“. Заяви
звертаються до „редакторів“ і ви-
давців цієї поганенької рептилки з
пропозицією не надсилати їм того
свистка. Розуміється, тепер занадто
дорогий друку і папір, щоб ми мо-
гли присвячувати більше місця по-
добним заявам. Зрештою, це й не
мало би ніякого успіху і за багато
чести робили б ми галицьким ба-
щибожукам. Тому замість писати
до нас довжелезні заяви і непотрібно
витрачуватися на папір — найкра-
ще не приймати з почти цього ху-
ліганського свистка або зараз після
одержання, не читаючи його, пали-
ти. То буде найкраща відповідь.

— Сезон арештованих. Останніми
днями у Львові на Підзамчу кру-
тяться багато польських агентів,

розправа в справі вбивства Ратонава.

Ляйпциг. (ПАТ.) На пополу-
д. засіданні найв. суду в справі вби-
ства Ратонава переслухано обжалю-
ваних і сконстатовано їх персоналію.
Обж. Тілезен заявив, що нездужав
і не зізнавався. Вернер Чехов, шофер
самохода, з котрого стріляли до
Ратонава, був членом багато тайних
військових організацій в Німеччині
Гайріх Тілезен, обжалюваного, зі-
нав на запит предсідника, що спри-
яв організації „Конзуль“, хоча не
був її членом. Союзи офіцерів ма-
ли поволі розвиватися в армію, го-
тову до акції на кожен випадок.
Армії цієї не малося ужити до пе-
реведення загальних змін у політи-
чному устрою Німеччини. Про го-
ловного обж. Керна каже Тілезен
що цей мав заявити, що краще
згинув у боротьбі, як жити у та-
ких розпучливих політичних ус-
лів'ях як в Німеччині. Купець Фос за-
явля, що не був членом управи ко-
муністичної партії на Гор. Шлеску,
але працював тоді з совітськими
делегатами ще до плебіситу, щоб
так причинитися до вратування Г.
Шлеска для Німеччини. До правих
партій ніколи не належав. Опісля
розправу відложено до середи год.
9 рано.

Греки безрадіють Тракію.

Лондон. (ПАТ.) Справоз-
давець „Пел-Мол енд Глоб“ зві-
домляє з Атен, що грецькі війська
боронитимуть Тракію до останньої
каплі крові. В добре поінформова-
них кругах думають, що Греки мо-
жуть поставити в Тракії армію в
силі 150.000 людей.

Положення повстанців.

Лондон. (ПАТ.) доносять з
Царгорода, що положення в сх.
Тракії поважне.

чигаючи на свою добычу. Жертвою
падає звичайно українська молодь.
Агенти стежать за кожним, хто го-
ворить по українськи, або з лиця
не виглядає на польського „obywa-
tela“. При надходячих поїздах їхня
діяльність змагається. „Підозрілих“
відправляють до окремих келій
і там переводять ревізію. Навіть
в черевках шукають за бомбами.
Передвчора арештовано кількох сту-
дентів, які приїхали тернопільським
поїздом, між ними Чернопільського
Михайла із Золочева і Гриця Дми-
трова, який вийшов його зустрі-
чати. По переведенні у них осо-
бистій ревізії відправлено обох
на Яхувича, де переслухувано їх до
3 год. рано. На запит п. Чорно-
дольського про причину арешто-
вання відповів комісар, що „rapo-
wie jeniecie polityczne podejrzani“, а коли п. Дмитрів попросив адефі-
ніювати слово „politycznie podej-
rzani“, то комісар заявив, що під
цим розуміє тих, що підпалюють
та підкладають бомби, тільки ро-
зуміється не тих, що підкладають

під „Просвіту“, „Академічний Дім“
та „Наук. Т-во ім. Шевченка“.

— Авиштовання на провінції. Дня
30. вересня на стації в Сколім а-
рештовано студ. Григорія Левка,
голову читальні „Просвіти“ в Мар-
кополі. Коли при ревізії висше за-
даний спитав за що його арешту-
ють, то жандарм відповів: „за то,
же пан стесє українським академі-
ком“. Коли арештований заявив, що
винятковий стан знесений, то жан-
дарм крикнув: — „Стуль писк!“
Для вас виштовки стан не скасо-
ваний і не бендє“. Григорія Левка
не звільнено досі. Невжеж вистар-
чить бути українським академіком,
щоб сидіти в тюрмі?

— Навідемо останньої ревізії, пе-
реведеної поліцією в редакції „Ді-
ла“, запропастилася хвилево наша
кореспонденція, одержана з краю,
між иншим і дописи в справі ви-
борів до польського сейму. Мате-
ріал цей, трохи припізнений, може-
мо що йно тепер публікувати.

— Жінка Махна утіла. Вночі
дня 2. жовтня з табору інтернова-
них в Стшалкові утіла жінка сла-
вного отамана Махна. До утічі до-
помогли їй невідомі помічники, ко-
три перепилували крати і випрова-
дили її за місто. Управа табору
розпочала енергичне слідство і за-
рядила погоню за атаманшою
Махно.

— Перший совітський корабель в
Гданьську. Дня 2. жовтня до при-
стані в Гданьську причалив перший
совітський корабель із Петрограду.
Німецька преса приписує цьому фак-
тові велике значіння, надіючись на
відновлення торговельних відносин
між совітськими республіками і Ні-
меччиною.

— Як інформує „Русспресс“. Теле-
графічна агенція „Русспресс“, відо-
ма із своєї тенденційности і неточ-
ности, поміщує на днях таку ін-
формацію: „В Києві більшовики
перевели розгром самостійницьких,
українських організацій. В число
закритих організацій входить упра-
ва автокефальної церкви, Вуко-
спілка, Дніпро-Союз і т. д. Ареш-
товано і вислано в Сибір проф.
Огієнка, Новаковського, Лисенка,
Коцюбу, Голубовича і Винниченка“.
Як відомо, Винниченко і инші вис-
ше названі перебувають на емі-
грації.

— Проти довжиків, які побрали
векселі позички в часі безробіття в
1919 р. а досі не сплатили ще
довгу, вноситься в половині жовтня
1922 до суду третю (остатню) се-
рію векселів позивів. Хто
заплатить (в касі Земельного
Банку Гіпотечного у Льво-
ві вул. Підвалля 7) довг ще зараз,
перед 15. жовтня 1922, може
ще охоронитись перед так непро-
порціонально великими коштами,
які вже понесли довжники, котрих
муслося вже записувати. — Упра-
щється ПТ. Читачів, щоб звернули
увагу всіх інтересованих
на отсю пригадку в цілі запо-
біження злишнім атак ве-
ликим коштом, які знова спа-
дуть на довжників. 1—3

— Вечір живого слова. В автор-
ському вечорі В. Бобинського, в че-
твер дня 5. жовтня ц. р. в салі
„Української Бесіди“ візьме участь
і прочитає частину поезій названо-
го був. артист українського театру
Марія Крушельницький.

— Чалачи із кушнірськими робіт-
нями прийме кушнірська робітня
Петра Карпяка, Львів, вул. Курко-
ва ч. 11а. 662 б—10

Курс грошен.

Львів, дня 4. жовтня 1922.

Долари американські	8.950—9.000
(1. і 2-ж)	8.850—8.900
Долари канадські	8.800—8.850
(1. і 2-ж)	8.700—8.750
Марки німецькі	5.00—5.10
(сотки)	5.00—5.05
(дрібні)	4.90—5.00
Лей румунські	52.00—53.00
(дрібні)	51.00—52.00
Корони чеські	276.00—278.00
(дрібні)	274.00—276.00
Австрійські тис. нов. см.	600.00—650.00
ст. см.	1.600.00—1.650.00
сотки—др. см.	60.00—65.00

50 кор.	35.00—45.00
20 кор.	74.00—29.00
10 кор.	12.00—14.00
1. і 2-ж	0.40—0.50
Рублі 5-сотки	125—130
сотки	125—130
25-ж	110—120
др бні	6.80—6.90
думські 1.000-ж	20.00—22.00
250-ж	15.00—20.00
Карбованці	1.00—2.00
Гривні	4.00—7.00
Франки французькі	840.00—850.00
Фунти стерлінгі	38.000.00—36.500.00
Франки швейцарські	1.725.00—1.730.00

Золото.

20 кор.	24.000.00—24.500.00
20 франк.	27.500.00—28.500.00
20 марк. нім.	30.000.00—31.000.00
фунти стерлінгі	34.000.00—34.500.00
10 рубл.	25.000.00—26.000.00
Долари	8.000.00—8.700.00

Срібло.

Корони австр.	670.00—675.00
5 кор. австр.	3.400.00—3.450.00
Фольгени австр.	1.800.00—1.850.00
Рублі	3.000.00—3.050.00
Копійки	14.00—14.20
Долари американські	6.000.00—6.100.00
полон. і т.	5.000.00—5.050.00
Долари канадські	5.000.00—5.100.00
дрібні	4.500.00—4.550.00
Лей румунські	655.00—675.00

ВП. Передплатників в Чехо-
Словаччині присимо отримати
дати передплату за наш часо-
пис в Банну Чеських Легіонів
в Празі на ненто Видавн. Спіл-
ки „Діло“ у Львові, а нас по-
відомити листівкою. — Адмін-
страція. 1—4

ЖЕРТВИ

Пресівна-організаційний фонд
Тов-а „Просвіта“.

681) Михайло Бородчак в Гли-
нинах 2000, кличе: Бунді Ів, Шуль-
гу Василя і Білоруського Івана в
Глининах; 682) Ізидор Громниць-
кий у Львові 1000 кличе: д-р С.
Бохенського в Збаражі, о. П. Пе-
трицю в Токах, М. Яшевича у
Львові; 683) Ліда Лукавська у
Львові 1000 кличе: Стефі Міше-
вич і С. Яновську в Станиславові і
Н. Стрийську в Колодівці; 684)
о. Мих. Тепла в Рогіні 1000, 685)
о. Й. Рудницький в Торську 1000;
686) М. Каменецький в Худківцях
2000; 687) о. Й. Макаревич в Ясі-
ню 1000 кличе: о. П. Патріло у
Перегиноську д-р В. Янкевича у
Львові; 688) д-р Машевич в Сока-
лі 1000; 689) М. Закатяк в Ходо-
рові 1000 кличе: С. Калинець, О.
Колінського, С. Семигінівського, А.
Ілечко, М. Вербовського всіх з Хо-
дорова; 690) Д. Демкович в Пі-
штині 2000; 691) І. Парасимович в
Надвірній; 692) Юліан і Катерина
Геваніці в Чорноківцях 2000; 693)
Волод. Граб в Станиславові 1000;
694) І. Боришкевич в Єзуполі
1000; 695) О. Паньчишинова у
Львові 1000; 696) Тит Анастасі-
ський в Капустинцях 2000; 697) Е.
Бачинський в Коломиї 2000; 698)
П. Барановський в Мужиліві 1000
кличе: Яворського О. в Підгайцях,
Мельника В. в Перегиноську, о. Мар-
кова Н. в Синевідську; 699) Г. Га-
врусевичівна в Годові 1000 кличе:
І. Миколайківну в Бережанах, О.
Барановський в Мужиліві, Рижевську
К. в Богатківцях; 700) І. Газисик
в Городищі 1000 кличе: В. Гузана
С. Олійника, Д. Москалика всіх в
Городищі; 701) Д. Герич в Киселі
1000 кличе: І. Якимовича в Стрі-
льських нових, І. Гіряка і Степана
Липового в Киселі; 703) о. П.
Городецький 1000; 704) М. Задоро-
жний в Коломиї 1000 кличе: о.
А. Задорожного в Плаучії, о. Н.
Кислевського в Городищі, Я. Кова-
лівського в Городищі; 705) о. А.
Задорожний в Плаучії 1000 кличе:
о. А. Леш-
о. В. Кулика в Зборові, о. А. Леш-
о. в Грабіві і о. Т. Кутчого в
Августівці; 706) П. Коваль в Роз-
ворах 1000 кличе: М. Сенєка,
С. Грицькова і Івана Фейкова в Роз-
ворах; 707) Марковський Іван
у Львові 5000 кличе: М. Заревича
А. Комарницького в Синевідську
Вижимі; 708) о. Ласінич у Річі
1000 кличе: А. Лепкого в Кутах, о.
Донігевича в Ясені гор., о. П. Чу-

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ВІСТНИК.

Нові благодати.

Будемо мати не тільки наглі суди, але і нові репресії. На основі достовірних відомостей можемо довести, що польська цинальна адміністрація, як і не менше польська військова, що в Тернополі вже четвертий рік займає майже всі будинки українських інституцій і через це свідомо спливає їх розвій, приготував нові благодати для українського населення. Староство і державна поліція одержали вже подрібні інструкції що до точного введення нових благодатей. Передовсім мають піти на українські села військові експедиції, як це було перед роком при нагоді переписи, мається закривати українські товариства, що мимо страшного лихоліття таки встигли відновити свою діяльність, при першій ліпшій нагоді мається арештувати підозрюваних, під якими розуміється свідомих та діяльних Українців, а по селах завести поліцейний терор і самоволю, що і так не переводилися. Бачне око хмар агента і поліцаїв умундруваних і добровільних з поміж польського громадянства буде пильно слідити кожний наш крок і використовувати кожну нагоду, щоб нас знищити. Вже тепер воляються по Тернополі товпи озброєних поліцаїв, а по всіх селах заряджено численне строге поготівля.

Нових благодатей ждемо спокійно, знаючи, що як перебули ми страшний режим з другої половини 1919 р., то страви́мо якось і нові препарати з польської рецепти.

Утрати віри в перемогу нашої справи і упадку духа у нас не буде!

Узброєння польського населення.

Польські боївки вже здавна ведуть систематичне вишколення старших учеників середніх шкіл в уживанню пального озброєння, виховуючи в сей спосіб нові кадри озброєних кресів і очевидно сю роботу продовжують і тепер. Як такі підручки і виштові з них студенти польських вищих шкіл відносяться до нас Українців, маємо свіжі докази в динамічних замахах на будинки Пресвіти, Наукового Товариства ім. Шевченка і Академічного Дому у Львові. Ті самі боївки — не без відома з гори — роздали вже давніше кресів між довірочні особи по фільварках і довірочних селян, особливо коляоністів і військових озадників і тепер переводять на нової рестрацію і узброєння своїх людей. Крім польського війська і польської поліції маємо тут і узброєних польських Ульстерівців, що мають силою спротивитися не

тільки реституції нашої державності, але навіть недоцільним спробам введення польської воєввідської автономії. Не треба і казати, що вони мають творити узброєні когорта на зразок римських ветеранів і австрійських грениців в Хорватії і Славонії берегти польських кресів. А сих новочасних польських ветеранів і грениців є тут чимало, на прим. в Пронятині аж 60 родин, що розібрали виключно між себе всі панські лани.

Змушують святкувати свої свята.

Польська адміністрація трактує щодо примусу святкування неділі і римо-католицьких свят Східну Галичину так само, як инр. варшавське воєввідство і польська поліція не має нічого ліпшого до роботи, як писати доноси до суду з жаганням укарання Українців за це, що в латинське свято мав отворений свій sklep чи робітню. Знаємо, що у Львові мин. року тягнуло за це до суду "Тересу Шевченко", властительку skleпу з книжками у Львові в ринку ч. 10, якій однак не можна було доручити візвання, бо по редакції дирекції поліції у Львові не медьована. Замість отже Тереси Шевченко засуджено в секції III. п. Пацькевичеву, управительку книгарні ім. Шевченка, і аж вища інстанція цей засуд знесла. Недавно си дою замикала польська поліція sklep Народної Торговлі у Львові, арештуючи її функціонарів, що не хотіли замкнути skleпу у латинське свято. Подібно поступила і тернопільська поліція зі складом Народної Торговлі в Тернополі. За непошановання латинського свята потягнуто до судової карної відповідальності п. Миколу Туринна, начальника складу. Відбулася розправа до U V 813-22, на якій п. Туринна увільнено, бо суд вийшов з того заложення, що Українцям вільно ще працювати в польські свята. Примус святкування польських церковних і національних свят поширюють тепер і на українські села. І так напр. наказний війт Поляк в Кутківцях Ян Білецький, двірський коваль — впаз мин. неділі до місцевої читальні "Просвіти" — безпосередно по відвіді звітам адвоката д-ра Степана Барана, що яко відповідник філії "Просвіти" в Тернополі мав там того дня реферат про найновішу історію української державності, розігнав присутніх членів і проголосив, що з устного наказу староства ніхто не сміє виходити з хати по 7. год. вечером. Крім цього оголосив, що замкне sklep недавно основаної української кооперативи "Згода", коли буде отворе-

ний в латинське свято, бо такий має наказ. Очевидно, ні одного, ні другого наказу не послухано. Такий самий примус святкування латинських свят стараються вводити і деякі інші нахвнені війти Поляки в українських селах, але наше населення ці накази ігнорує.

Польські вибори.

Серед польського громадянства на Поділлі не слізно більшого зацікавлення своїми виборами. Вправді відав тут до Тернополя на вишепольське віче дотеперішній вишепольський посол (з австрійських часів) з сільського округу Тернопіль-Збараж Ян Заморскі і на сім вічу в неділю 13. вересня с. р. громада Бельведер за автономію і Українців за саботаж, та своєю появою і промовою не викликав ніякого зацікавлення навіть у своїх. Віче місцевої вишепольської Польщі скінчилося стереотипним "nie damy ziemi" і п. Заморскі поїхав до Варшави спасати "Східну Малопольську". Яко кандидат поведе він вишеполяків до виборчого бою, не прийнявши на листу кандидатів другого вишепольського посла (давнішого до австрійського парламенту з міста Тернополя) п. Гая. Сей неборак, що для досягнення мандату зруйнувався цілковито, будуючи яко Жид майже виключно власним коштом величавий парадний костел в Тернополі, тепер хоч вже вихрестився, є непотрібний вишепольський мафії і вона пустила його кантом. Давніший мільонер, власник величкого млина в Тернополі і села Кутковець з величавою палатою, що їх спалили російські війська, мешкає тепер в нужденній двірській хатині під лісом в Кутківцях, де давніший мешкав двірський сторож і хоч давніший їздив тільки каритами, не роблячи кроку пішки, тепер пішком по болоті дрипче в Тернопіль. Так відважилися вишеполяки тому, що своїми грішми будували Польщу.

Жидівські націоналісти зі Львова проголосили вже вправді свою участь у виборах до Варшави, але не викликали сим ніякого підйому у своїх одновітців. Львівські євоністи думали, що зроблять добрий гешефт, коли возьмуть участь у виборах в хвилі абстиненції з українського боку, бо виберуть найменше з двадцять своїх послів. Тимчасом серед жидівських мас по містечках, а тим більше серед сільських Жидів не видно зацікавлення і вони голосять нашим, що до виборів не підуть. Зрештою виборчі листи уложено на польський лад для цілей польської політики і дипломатії.

Тому, що ніхто з Українців лист не контролює, бо абстиненція обіймає весь хід виборів, листи не відповідають дійсності. З деяких зразків по селах знаємо, що Українці масово у списках поминув в свій цілі, щоб одержати як найбільший відсоток голосуючих і проголосити світові такий самий вислід, як це зроблено з ославленими "виборами" в Виленщині. На Поділлі Жиди при нашій абстиненції заклали на три мандати (з загального числа 10), але в найліпшому разі одобрять один та зроблять зовсім кецький гешефт.

Сих, що досі зрезигнували з виборчих комісій, не укарано. Учителі України — члени виборчих комісій ще не зрезигнували; перед своїми бороняться тим, що стратять хліб.

З життя в наших товариствах.

Кисорною появою є повстання нових кооператив в повіті. Недавно основано споживчо-господарську кооперативу в Кутківцях в неділю 13. вересня с. р. на дуже численних зборах в читальні "Просвіти" в Пронятині, де про значіння кооперативної організації реферував д-р Степан Баран з Тернополя, основано також саму кооперативу в Пронятині, а в найближчому тижні основується кооператива в Смиківцях. Приготовляється основання кооператив і по інших громадах. Провід у сій роботі ведуть студенти, проживаючи по селах, і молодші селяне. Духовенство і учительство стоїть осторонь сій роботи і взагалі мало хто з духовенства і учительства займається ніяк громадською організацією, пильнуючи радше своєї кишені.

З місцевих українських товариств найяскравішше працює філія "Просвіти" зі своїми читальнями. На жаль, поносить вона велику втрату, бо її голова проф. Іван Боднар переходить на управителя приватної української учит. семінарії в Чорткові. Сей заслужений громадянин і на новому місці, куди йде з konieczності, знайде відповідне поле до народньої роботи. З інших товариств відзначається рухливістю "Жіноча Громада", що удержує заохоронку і збирає датки на народні цілі. Тов. "Сокіл" вже воскресло і поволеньки старається пригадати собі ліпші старі часи. Тов. "Учительська Громада" думає про відчити правники про основання власної секції Товариства українсько-руських правників в Тернополі.

жак в Губині; 709) о. декан Русин в Коломиї 1000; 710) Н. Садовський в Тернополі 2000; 711) М. Угрин в Сватковій 1000; 712) о. Ярмівич Іван в Шоломі 1000; 713) Т. Гриняй в Стріликах 2000 клече; о. Фаїсевича, О. Фаїсевич, Г. Мазарського, І. Пахольчишина в Стріликах нов; 714) О. Молкова в Яворові; 715) Волод. Коичковський в Ніврі 1000; 716) М. Зарицький в Тернополі 1000 клече; Т. Галушничук в Тернополі, О. Осадню в Ходачкові, О. Филиповича в Тернополі; 717) чит. "Просвіта" в Курниках 1000 клече; чит. "Просвіта" в Дубівцях; 718) М. Чучман в Тернополі 2000; 719) І. Шавлюк в Войславичах 1000 клече; Дзядика П. в Горбкові, Кошалковського Й. в Конотопі, Гнатевича В. в Турдочовичах, 720) о. д-р Г. Цегельський в Городку 2000 клече; о. Роздольського, Процишина В., Новотного В. в Городку угайд; 721) о. В. Купчинський в Іванкові 2000; 722) Зубрицький Т. в Перемишлі 20.0 клече; Загайкевича Б., о. І. Кашубинського і К. Смулку в Угрові; 723) о. І. Доникевич в Ясенові

1000; 724) Осипа Фаїсевичівна в Стріликах нов. 1000; 725) д-р К. Троян в Бібрці 2000 клече; М. Муха в Заенигороді, В. Кузьмівича в Стрию, д-ра І. Заваликута в Копичинцях; 726) о. М. Лобай у Вільхавці 1000 клече; Г. Березинську в Переволочній. І. Глібовичуку у Львові і о. З. Кузьму в Плучові; 727) І. Дмитришин у Львові 1000 клече; Й. Мельника і Фариняка у Львові; 728) М. Магор в Ванькові 1000; 729) К. Фуяревич в Перемишлі 2000 клече; О. Лісикевича в Перемишлі, І. Гинилевича там же і Зоно Смількевич в Халупках медичних, 730) амат. кружок в Коросні 10.000; 731) о. Яворський в Семикаціях 1000 клече; Ю. Нанаса в Станиславові, П. Василишина в Шаршенівці, Т. Букачука в Галичці; 732) К. Целевич в Угрові 1000 клече; О. Білинського в Раві руській, Я. Скрипчука в Боршівцях, І. Завадського в Динищах, І. Дужого в Хлівцанах; 733) о. З. Флюнт в Гриві 1000 клече; о. П. Кабляка в Липиці дол., І. Решетара в Кремльній, о. А. Флюнта в Душніні мал.; 734) С. Сафійа в Ко

пичинцях 1000; 735) Т. Солонинка в Шупарці 2000 клече; Дуплавого О. в Шупарці, Татарнюка В., Жарозького І. в Озернах, 736) Рогожевський в Сокалі 1000; 737) С. Половичівна 1000 клече; Т. Набережного в Дмитрові, Любку Луцьку в Яичині, П. Крикевичівну в Ператині, В. Рижевського у Львові, І. Чесака в Стрию, д-ра Пиллика в Увині; 738) Юрчик Малис в Підгайцях 1000 клече; Рижевську М. у Львові, Рижевську М. в Слободі, Раконого М. в Чорткові; 739) Теод. Мудий в Карові 1000 клече; М. Ментуса, Дужого О. чит. "Просвіта" в Карові; 740) о. І. Логинський в Скоморохах 1000 клече; о. Сопруна С. в Стенятині, о. Карпика М. в Ульвіаху, Гарасимчука М. в Бараніх пер.; 741) В. Курчак в Буську 5000 клече; Дзюбинського П. д-р Антоневич, С. Гузара в Галичці; 742) Ковбуз Ол. в Коломиї 1000; 743) о. Б. Домбчевський в Русатичах 2000; 744) о. Ю. Дудкевич в Шумлянках 1000 клече; Гречкосія І. в Шумлянках, Католика М. там же, Дудкевича В. в Рогатині; 745) Ст. Гера в Перемишлі 2000 клече;

Дмоховського Т., Березівського А., Жукотинського в Перемишлі; 746) Бутринський в Сокалі 1000; 747) о. Ф. Побігушка в Золочеві 1000 клече; Ю. Ходоровського в Малашівцях, о. І. Гнатова в Іванчанях

Платіть партійний податок!!!
Присилайте на адресу і "Кравчий Союз Кредитовий" у Львові, Ринок 10, вил. нн. ч. 5.000.
Жертводавці поміж 500 мп. будуть оголошені поіменно!!!

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіді).

Микола Цялик, парубок літ 26, з Пуківця пов. Стрий, який як форшан в 1915 році через Москву досі не вернувся не дає о собі вістки. Хто знає чи що він не помер, звідки прислати адресу, а чи д-ра Пятера Балашового адвоката в Стрию. Забордонні часописи просять о передрук.

Вже вийшла ЛІТУРГІКА

XVIII. 2-3

о. проф.

накладом Українського

Леоніда Лужницького Педагогічного Тов-а.

ГОЛОВНИЙ КНИГАРНЯ Старопрісїйського Інститута в підвалі

Українського Педагогічного Товариства, Львів, Гуська ч. 3.

ОПОВІСТКИ.

Вписи на однорічний торговельний курс в Торг. Школі у Львові вул. Корняківська прийматимуться тільки до 8. п. м. На-ука півночній 10. п. м. о год. 4. по пол. 810 2-3

В честь І. Франка відбудуться в Рогатині в суботу 7./10. та в неділю 8./10. концерти в виставовій са-ли гімназії. Початок точно 6 1/2 ве-чером. Ций дохід призначений на удержання нар. школи У. П. Т. ім. І. Франка в Рогатині. По при пла-ту за вступ приймається добродій-ні жертви. — Комітет.

ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНІЦІ уряджує Т-во „30-Я“ в власній салі при вул. Вірмен-ській ч. 25. в суботу, дня 7. жовтня ц. р. Початок о 9. год. вечером. 830 1-2

Загальні Загальні Збори Кружка УПТ. в Городку Ягид. відбудуться в не-ділю, дня 8. жовтня 1922 р. о год. 4. по пол. в салі Тов. „Поміч“. — Створення Кружка. 828 1-1

Загальні Збори Кружка Україн-ського Педагогічного Т-ва в Стрию відбудуться дня 15. жовтня 1922 о год. 3. а в разі браку комплету о год. 4. по пол. в великій салі „Народного Дому“ зі спі-дуючим порядком: 1. Відчитання прото-колу з попередніх Загальних Зборів. 2) Звіт діяльності Виздів. 3. Звіт контрольної комісії. 4. Удільнення абсолютної. 5. Вибір нового Виздів. 6. Дискусія над ожиле-нням і поширенням діяльності Кружка. 7. Вкладка на слдуючий рік. 833 1-1

Дрібні оголошення.

МОТОРИ потні від 6 до 120 HP. маши-ни, машинне каміня, трансмісії, паси по конкурентних цінах поручає „ПІЛЛОТ“ Львів, Баторого 4. 28-33

ВАЖНО, негайно, дахівку, бляху, цемент, машини, мотори, вальці, каміня про-дає „УБУС“ Львів, Оссолінських 6. 5-20

НАРОВА Ф. БРИГА ВОЗІВ і вир. біа з дерева Дюбінський і Сна в Тру-шевцях п. Ніжківці глядає сайлики з капіталом кількох мільонів в цілі розши-рення фабрики. 785 3-8

ПОШУКУЄТЬСЯ сейчас вправної інстру-ментки або інструктора по двох ук-еиць з VI. ка. гімназії. Услівя ластов-но. Уряд парохіальний Чирна почта. Сит-ниці. 781 4-4

ПРОСИТЬСЯ всіх, хто знав би щонебудь про ПЕТРА ВАВРИШИНА зі Мшан-ця пов. Гуський, який в 1919 р. відступив за Збруч правдолюбно з 12 бригадою Гал. Армії, буде ласкавий повідомити Ан-ку Вавришин, Мшанець п. Терембля. 771 5-5

БОНІПЕНТ з початуючою практикою глядає посади у адвоката. Зголоше-ння з умовами до адміністрації під „Ка-пелю“. 835 3-3

БРАТСТВО св. Петра й Павла у Львові глядає особи до ведення хору, есе-тально дяка. Зголошення в парохії вул. Личківська 82. 795 3-3

ЧЛЕН редакції „Діла“ просить в укра-їнської інтелігентної родини одну кімнату: — Адмістр. „Діла“. 819 1-2

ПОШУКУЮ лекції з клас гімназійних (виродних ринкож) радо прийму лек-ції абери з одної класи. Проситьсь по-відомити до „Діла“ під Відвічаннями. 826 1-1

ХТО ХОПІВ-БИ користати зі сайлих викладів до видільного Існиту з гру-пи рисункової (III), зголоситься у Д. Ви-ликевич Гофмана 14 Львів до 10 жовтня між 2-4 год. по пол. 826 1-1

ІСПИТОВАНИЙ ДЯК може вчити і про-вадити нотний спів. Зголошення Іван Салаш Коломий вул. Собіського 90. 825 1-1

АДВОКАТ д-р Віктор Пашавський в Дрогобичі пошукує сейчас рутинно-вої канцелярської сили (найраще акаде-міка), з особливим знанням табелі і маши-нового письма. 834 1-3

ПОШУКУЄТЬСЯ доброго столяра не-жованого до робіт столярських, ме-блевих і т. п. за винагородження після умови. Харч і помешкання на місці. Сві-доства пожадані. Зголошення приймає бу-дівничий Колячок, Злесіня ч. 103. Кольо-нія коло Львова. 827 1-5

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

5 000 Мил!

на відбудову „Народного Дому“ в Хо-дорові як безпроцентову позичку здо-мили і клзуть:

31) Долінський Володимир з Ходоро-ва кличе: Шварського Михайла, Ткачука Івана, Калища Данила — усіх з Ходоро-ва. 32) Салях Никола з Волчатич кличе: Юревича Олександра, Москаля Демка, Мату-ку Теренція — усіх з Волчатич. 33) Чор-ний Йосиф з Ходорова кличе: о. Прийму Теодіта, Машного Н., Тезішевського Ни-колу — усіх з Дуліб. 34) о. Якіс Долгий з Ходорова кличе: о. Прийму Т. з Дуліб, о. Добровольського Богдана з Русичів. Па-влівського Аосифа з Русичів. 35) Голо-вчак Роман з Отишевич кличе: Митровича Михайла, Копицького Михайла, Іванівського Николу — усіх з Отишевич. 36) Пеленський Філімон з Ходорова кличе: Катерину Лі-шинську з Ходорова, о. Яськова Івана з Бортиків, Михайлівського Стефана з Вер-бичів. 37) Кашинська Анастасія з Ходоро-ва кличе: Любинецьку Анну, Закалякову Крису, Соханову Ольгу — усіх з Ходо-рова. 38) Соханова Ольга з Ходорова кличе: Вересову Ольгу з Пухова, Кали-щину Маврику, Саляхову Лікерію — обох з Ходорова. 39) Клянцєв Стефан з Хо-дорова кличе: Вербовського Миколу, Чи-модіну Довишу, Коцовського Пилипа — усіх з Ходорова. 40) Сигизмундський Михайло з Ходорова кличе: Завойованого Марка, Дубачевича Дмитра, Дубачевича Микиту — усіх з Ходорова. 41) Зубрицький Іван з Ходорова кличе: Чмира Ісаафата, Вер-бовську Дозю, Сайського Йосифа — усіх з Ходорова. 42) Любинецька Анна з Хо-дорова кличе: Саляхову Марію, Кашин-ську Марту, Любинецьку Кристину — усіх з Ходорова. 43) Ластовський Казимир з Ходорова кличе: Мушкетєра Омельяна, Дрогомирецького Миколу, Москаляну А-настасію — усіх з Ходорова. 44) Кали-щєв Михайло з Ходорова кличе: Фурке-вича Стаха з Сугрова, Рекуцького Петра з Киселя, Любинецького Олександра з Хо-дорова. 45) Ктимович Антія з Ходорова кличе: Ціхаського Івана, Копицького Гриня, Божика Михайла — усіх з Ходо-ра. 46) Копицький Пилип з Ходорова кли-че: Рибаківу Олександру, Коцовського Володимира, Лубака Стаха — усіх з Хо-дорова. 47) Кашинський Лемко з Ходо-ра кличе: Тихого Н. з Ліщиля, Жир го Гриня з Підми-айлонь, Шварського Ни-колу з Добриля. 48) Комональцева Анна з Ходорова кличе: Кашинцеву Анну з Хо-дорова, Солика Андрія з Давида Дмитра — обох з Жирів. 49) Горінько Антія з Ходорова кличе: Кобяка Мартина з Боро-чиць, Голика Івана з Жирів, Кипалу Ан-тона і Стаха з Добриля. 50) Худик Во-лодимир з Волчатич кличе: Бучинського Олександра з Ходорова, Михайльков Демка і Довбуша Данила — обох з Волчатич. 51) Калищєв Олександр з Ходорова кличе: Бу-чинського Франца, Ціхаського Станіслава, Сунака Юска — усіх з Ходорова. 52) Ці-хаський Іван з Ходорова кличе: Джаваду Михайла, Ко-утта Володимира, Кашинського Михайла — усіх з Ходорова. 53) Ло-дінський Іван з Ходорова кличе: Швар-ваго Михайла, Душняка Николу — обох з Ходорова, Юревича Атаназія з Волчатич. 54) Сохан Никола з Ходорова кличе: Са-ляка Стефана, Саляха Онуфрія, Коцов-ського Олександра — усіх з Ходорова. 55) Лижик Василь з Ходорова кличе: Селу-шак Павли, Шмалсберга Гейрріха, Мос-каля Михайла, Пишка Григорія — усіх з Ходорова, Костьова Михайла з Запечка. 56) Любинецький Іван з Ходорова кличе: Ковалишина Михайла, Коцовську Ольгу, Угорчака Григорія, Підгородського Ми-колу — усіх з Ходорова. 57) Салях Олек-са Станіслава кличе: Д-ра Партицького Йосифа зі Станіславова. 58) Д-р Маргу-лес Герман з Ходорова кличе: Д-ра Фа-ерштайна Йосифа, Цукерберга Мешуліма, Тейхманна Майлеза — усіх з Ходорова. 59) о. Окедан Кравлич з Отишевич кличе: о. Донаровича Костя з Боринь, о. Ло-товського Аверозія з Готич, Салкова Івана з Ліщиля. 832 1-1

Адвокат і оборонець в кримінальних справах

Д-р Степан Баран

веде адвокатську канцелярію в ТЕРНОПІ, вул. 3. МАЯ ч. 5. (готель Адлера, побіч Нар. Торговлі). 67 18-2

Траверза

9 метрів довга, 45 см. широка — пі-дошва 16 см. ши-рока — на продаж. — Оферти слати: „Наша Товариш.“ 1-1 Ходорова. 823

Надзвичайні Загальні Збори Товариства „Народний Дім“ в Ходорові

відбудуться в четвер, дня 19. жовтня 1922 о год. 12. в полудне в салі читальні „Про-світні“ з таким денним порядком:

1. Відкриття Зборів.
2. Відчитання протоколу з останніх Заг. Зборів.
3. Звіт Надзирної Ради.
4. Звіт Управлі і Комітету відбудови.
5. Зміна цілого статуту кооперативи.
6. Вписи членів.
7. Реферат делегата Союзу Ревізію-го про кооперативи.
8. Справа відбудови „Нар. Дому“.
9. Внески і запити.

На случай браку комплету, відбуду-ть Надзвичайні Загальні Збори того само-го дня з тим самим порядком, тамже о год. 1. з полудна, з правомисильністю ріше-ня на основі § 47. статуту. 824 1-1

НАДЗИРНА РАДА.

„Спілка „Хлібороб““ в ЗБОРОВІ

прийме зараз фахівця до самостійного ведення спілки. Свідомства, 821 казів і порука вимагаю. 1-1

КОНКУРС.

Головна Управа Українського Педаго-гічного Тов-а оголошує отрим конкурс на інспектора всенародних шкіл УПТ. Вика-заний видільний або професорський Іспит і педагогічний досвід. Подання заосмотре-ні документами і точним описом життя належить вносити до Головної Управи УПТ, до дня 20. жовтня ц. р. Платя і дієти після умови. IX. 3-5

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИКІ МАРУСЕНЬКА

висвітлюють під аторка СЕФІО III. найславнішого фільмового архітектуру аме-риканської фабрики, на підставі Данила Де-фо п. 3.:

„РОБІНЗОН КРУЗО“

прекрасна драма на 6 великих дій п. 3. Бунт морянів.

ЖАДАЙТЕ ОФЕРТ НА

НІМЕЦЬКІ ЗАПІЗНІ ПЛУГИ

системи САКА, чеські ручні і керативні СІЧНАРНІ, ручні і керативні МОЛОТІЛЬНІ, IV. менші і більші КЕРАТИ І МЛИНКИ, які доставляють сейчас 2-2

Кравеній Союз Господарських Спілок

Львів, вул. Зіморанча ч. 20

Урядова уповноваження до парце-

... якіт одніюне українське ...

ПАРЦЕЛЯЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО

„ЗЕМЛЯ“

стос. зар. з обм. порукою

у ЛЬВОВІ, Ринок 43,

ч. телеф. 531.

переводить парцеляції і приймає вкладки до обороту на 10% і вище 724 після умови. 1-2

ПЕРАТИ

відправляють і на метри фінанси портіери, хіміки, дізани, лінолеум, катин на джжа, обзуси, мебелі, матерії, матеріали і с. т. п. стори до вікон

ТАПЕТИ в найбільшій наборі поручає

Е. Нічарев і А. Маргулес

Львів, Синіуська 18.

ВАЖНЕ ДЛЯ НАШИХ ІНСТИТУЦІЙ

а в Гершій шій для співачих товариств і азага і для всіх, з яких вяде спомян а ба-п. о. ОСТАПОМ НІЖАНКОВСЬКИМ.

Можна ПОРТРЕТ артистичного

забуті виконання з

оригінальної кліні. Величтга:

18x24 ціна 6.000 Мл.

30x40 25.000

40x50 40.000

Заказати — половину ціни — діти

на адресу: 8-6 1-2

Дмитро Конюх, „Народний Дім“

в Стрию.

По одержанню заявлятку вишлетесь пор-

806 трет за решту посплати. 2-2

НАПУСТУ в головах, цибу-

лю, часном і ин-

шу сгородстєни

найраще ваго-

643а 7-10 ново закупить

САДІВНИЧО-ОГОРОДНИЧЕ ЗАВЕДЕННЯ

А. Терпиляка, Залужа-Галля.

Українські газдині! Позір!!!

Купуйте всі спожив-ні товари лише у наших інвал д в

у Львові при вул. Валовій 31.

Не жайуйте кілька кроків ходу. — Товар першої якості по конкурентних цінах. — Памятайте про народний обов'язок!

За редакцію відповідає Володимир Целович.

З друкарні Свідки „Діло“ Львів, Ринок ч. 10